Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 39 (1789) ♦ Субота, 28 лютого 1998 року ♦ Ціна договірна

Конституційний суд стрілки не перевів

Один кандидат не може балотуватися в мажоритарному й одночасно в багатомандатному округах. Таке рішення Конституційного суду. Але це не стосується нинішніх виборів. Так само, як і записано в законі про вибори, залишився чотиривідсотковий бар'єр для здобуття мандатів політичними партіями та блоками партій у багатомандатному виборчому окрузі; не визнано порушенням Конституції й запровадження самої змішаної виборчої системи. На нинішні вибори залишено також і право кандидатів у народні депутати по багатомандатному виборчому округу балотуватися одночасно і в мажоритарному окрузі

(Закінчення на 2-й стор.).

Коментар

На сучасну політику в біржі алергія

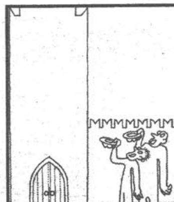
Можна було очікувати, що позавчорашні торги на Українській міжбанківській валютній біржі зафіксують подальше падіння української гривні на тлі американського долара. Та аж ніяк не на 140 пунктів одразу.

(Закінчення на 2-й стор.).

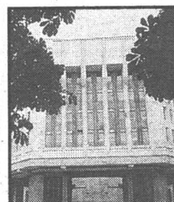
Куди закотилися політролики...

3

Про пози кохання і взаємність

4

Закон України про Верховну Раду Автономної Республіки Крим

8—9

Я повернуся до вас. Назавжди!

Спливав, закінчувався сорок перший рік. Світом котилася нечувана досі за своєю жорстокістю й руйнацією війна, а в окупованій фашистами Празі український письменник Олександр Олесь писав в одному зі своїх листів: «Олег уже декілька місяців поза хатою. Був деякий час в місті свого народження (в Житомирі. — Р. В.). Потім переїхав до центру (до Києва. — Р. В.), де зараз і мешкає. Має дуже багато праці, як завжди. Писав йому декілька разів, щоб відвідав нас, відпочив, відгодувався, та нема надії, що послухає. Хоч, кажуть, схуд і стомився. Обіцяв через місяців два, три-чотири приїхати, та ми не віримо, знаючи з досвіду».

Той лист Олександра Олеся разом з іншими листами й поштовими листівками, написаними великим українським поетом і його сином Олегом Ольжичем-Кандибою, минулої середи передав Надзвичайний і Повноважний Посол України в Словаччині Дмитро Павличко. Передав Державному музеєві літератури, де відтепер їх будуть зберігати.

(Закінчення на 5-й стор.).

***На знімку:* Дмитро Павличко передає директорові музею Галині Сороці раритети, привезені з Братислави.**

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Лист на першу сторінку

Цинізм у номінаціях

Засоби масової інформації невпинно повідомляють українському народові про наближення чергових «свят» — виборів «людини року» та інших «людей» в різних номінаціях.

Важко уявити собі щось більш аморальне й огидне в часи, що переживає держава.

Зруйнована промисловість, конає економіка, фантастичний зовнішній борг, вимирає нація (нас уже не 52, а тільки 50 мільйонів), масове зубожіння народу... І на тлі цього апокаліпсису — пишне дійство, на якому сучасні «хазяї життя» щедро роздають самі собі нагороди і звання...

Якщо неможливо заборонити «пир во время чумы», то нехай Верховна Рада принаймні не допустить трансляції «свята» по телебаченню. Щоб його не бачили і не чули люди, що вмирають від голоду і хвороб.

Ігор СТРИМЦОВ.

Дніпропетровськ.

○ У литовському парламенті відбулася інавгурація новообраного президента Валдаса Адамкуса.

○ 1997 року в економіку Києва надійшло 155 млн. доларів інвестицій, що на 22 млн. дол. більше, ніж 1996 року.

○ У Луганській області розпочалася весняна повінь з добовим підвищенням рівня води на 0,1—0,3 метра.

P.S.

Розгляд невідкладних питань

Відповідно до календарного плану проведення дев'ятої сесії Верховної Ради України 3 березня розпочнеться черговий пленарний тиждень. Народні депутати розглянуть питання порядку денного, затвердженого Верховною Радою на початку сесії. Головну увагу, як і раніше, буде приділено законодавчій роботі в економічній та соціальній сферах, розгляду інших невідкладних питань.

Прес-служба Верховної Ради України.

Скажи — хто, і я скажу — що

Державний візит Президента України Леоніда Кучми до Росії завершився. Сьогодні він планує здійснити робочу поїздку до Кемеровської області і зустрітися з губернатором Аманом Тулєєвим. Останній — знана людина не тільки в Росії, а й в Україні. Адже саме Аман Тулєєв неодноразово робив заяви на зразок «Севастополь — російське місто». Чи повторить він це під час зустрічі з президентом країни, до складу якої входить Крим, невідомо. Бо, згідно з попередньою інформацією, головною темою розмови буде співробітництво промисловців Кузбасу з нашими бізнесменами.

(Закінчення на 10-й стор.).

У комітетах Верховної Ради

Підкорити атом нашим законам

У Києві відбулася зустріч учасників Комітету Верховної Ради України з питань ядерної політики та ядерної безпеки (голова комітету — Михайло Павловський) і представників міністерства енергетики США на чолі з керівником департаменту ядерної енергетики, науки і техніки Террі Лешем.

Приїзд американських фахівців пов'язаний з відкриттям у Славутичі міжнародного дослідницького центру. Під час зустрічі йшлося про подальший розвиток правової бази, що визначає питання ядерної безпеки.

У номер

Темпи скорочення «оборонки» обеззброюють Захід

У Києві протягом двох днів тривав семінар Ради Євроатлантичного партнерства «Управління ресурсами у сфері оборонних витрат», у якому брали участь представники 20 країн, повідомляє ДІНАУ.

На унікальний міжнародний форум приїхали провідні експерти у сфері оборонних витрат від оборонних відомств, міністерств економіки, фінансів, закордонних справ, парламентів, аудиторських палат і відомств воєнних технологій країн — членів НАТО і країн—учасниць програми «Партнерство заради миру». Міжнародну групу представників НАТО очолює директор економічного директорату Північноатлантичного альянсу Даніель Жорж.

(Закінчення на 10-й стор.).

На сучасну політику в біржі алергія

(Початок на 1-й стор.).

Ані наявність 121 мільйона гривень, виручених від погашення облігацій внутрішньої позики в середу, ані природне бажання Нацбанку стимулювати курсовою політикою експортерів України, ані невідповідність валютних значень біржового і позабіржового ринків (усе це спостерігається протягом тривалого часу) не справили вирішального значення на результат торгів: 1 дол. — 2,0149 грн. Хоч усе це, звісно, разом з інфляційними очікуваннями, спричиненими кризою на первинному ринку цінних паперів, і лоскотало нерви банкірів. Однак, схоже, не менш сильним подразником біржової алергії слід вважати візит Президента України Леоніда Кучми до Москви, де, на думку багатьох спостерігачів, розглядаються проблеми торговельної, митної, податкової та емісійної політики, а простіше кажучи, — об'єднання двох грошових систем в одну. От банкіри й вирішили натякнути Президентові, що багато які проблеми ще слід розглядати у себе вдома.

Національний банк відмовився коментувати результати торгів до вівторка, тактовно очікуючи завершення зустрічі на вищому рівні в першопрестольній. І даремно, бо життя триває, а в Україні нічого на краще не змінюється.

Григір ЧОРНИЙ.

29 БЕРЕЗНЯ В УКРАЇНІ ВВОДИТЬСЯ «ЛІТНІЙ» ЧАС

Державна комісія єдиного часу і еталонних частот України повідомляє, що відповідно до Постанови Кабінету міністрів України від 13 травня 1996 р. № 509 на всій території України 29 березня 1998 року о 3 (третій) годині за київським часом вводиться «літній» час переведенням стрілки годинника на 1 (одну) годину вперед.

Конституційний суд стрілки не перевів

(Початок на 1-й стор.).

Судді Конституційного суду висловилися за те, щоб не позбавляти ув'язнених права голосувати.

Цього ж дня уповноважений представляти Верховну Раду в Конституційному суді народний депутат України Олександр Лавринович провів прес-конференцію, на якій підкреслив, що рішення єдиного органу конституційної юрисдикції закономірне. Адже стаття 152 Основного Закону України передбачає: «Закони, інші правові акти або окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним судом України рішення про їх неконституційність». А виборчий процес, тобто правовідносини його учасників, розпочався, як відомо, не в день ухвалення цього рішення. Тому й норму про можливість кандидатів одночасно балотуватися в багатомандатному та одномандатному виборчих округах воно не зачіпає. І може стосуватися лише наступних виборів. Мабуть, саме ця обставина вплинула на такий доволі тривалий процес ухвалення рішення. Отже, стрілки виборчого маршруту КС не перевів.

Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій КАРАСЕНКО.

Затемнення Сонця. І... глузду

За сюжетами про державний візит до Росії Л. Кучми

«Слово о полку Ігоревім» доводить фатальний наслідок чорного передвістя — затемнення Сонця. 26 лютого російські телевизини час від часу переривалися прямим вмиканням з Венесуели, в небі якої спостерігали унікальне видовище. Але ще унікальніше з'являлося перед очима, коли теледеучі РТР, ГРТ, НТБ, ТБ-6 повертали нас до Москви, де Президент України здійснював перші кроки першого візиту «особливого призначення». На відміну від погоди, бадьоро рапортували журналісти, відносини Києва і Москви помітно потеплішали. «Синдром розлучення» вже не захмарює стосунки двох слов'янських держав. Більше того, з коментарів випливало, що «колишнє подружжя» схиляється до... «повторного шлюбу».

РТР не робило секрету з причин, чому Україна в особі свого Президента ностальгійно віддалася старим почуттям і готується до «медового десятиліття»: «Напередодні президентських виборів Леонід Кучма знову робить ставку на розвиток відносин з Росією, стараючись для цього максимально використати нинішній...». Експерти кваплива ділилися прогнозами: «Можливо, програма економічного співробітництва на 10 років — це основа єдиного економічного простору...». Назавжди, що «і треба було довести». І «тоді на політику впливатиме капітал, а не ті чи інші партії». Правильно, а наївний Мартиросян з «Вітчизною» просить призупинити діяльність українських партій. Та хай собі діють, кому вони заважатимуть — Березовському, Гусинському, Вяхіреву...? Та Бог з вами!

За такого розвитку подій долю України вершитимуть ті, хто вже прибрав до рук вершки російської промисловості, бо саме їх Прем'єр-міністр України закликав зробити те саме з українською. В інтерв'ю газеті «Труд» того ж таки 26 лютого Валерій Пустовойтенко заявив: «У росіян відбувається спад процесу приватизації. Краще вже приватизовано, а те, що погано працює, в основному нікому не потрібне. А в нас найдорожчі, високоліквідні підприємства ще залишилися, ми тільки підходимо до їх приватизації, тож російському капіталові є куди вкладати кошти». В контексті заяви Бориса Березовського: «Приватизація в принципі не може бути справедливою, добре, що хоча б до крові не дійшло» — гарненькі вимальовуються перспективи. Шлях до опанування промислового простору України відкрито. Гадаємо: в цій ситуації не знадобиться й 10 років, недарма газета «Комерсант», коментуючи «Програму економічного співробітництва...», назвала її планом української капітуляції, або начерком плану до з'єднання України з Росією, що складає конкуренцію навіть білоруському сценарію...

За офіційною думкою російського МЗС, оприлюдненою з екрана, «внутрішні економічні проблеми підштовхнули офіційний Київ восени минулого року звернутися до Росії з пропозицією скласти план економічного співробітництва». В Москві «не посчитали за труд» — сіли і склали. Політичне банкрутство особисто Леоніда Даниловича обернулося капітуляцією України. Тож почесний диплом професора МДУ — дуже «своевременная книга».

«Україна сьогодні відстає від Росії на два—три роки, — поінформували

глядачів в іншому сюжеті «на тему». — Повноцінні реформи почалися в Україні в 94-му році після приходу до влади Леоніда Кучми. Сьогодні Росія каже про економічне зростання, а Україна — про економічну стабілізацію». Вчасно сказаний комплімент високому гостеві ще більше підніс урочистість моменту. Для тих, хто залишився вдома, новина про «повноцінні реформи» стала сенсацією: що каже Росія — її проблеми, а Україна, їй-Богу, про стабілізацію ані слова. Звичайно, якщо Україна — це уряд, адміністрація Президента плюс сам Леонід Данилович, тоді правда ваша — стабілізація б'є через край.

«Пряме вмикання» українського телебачення також показало затемнення. Але венесуельське небо тут ні до чого... УТН відзвітували вустами кореспондентів з колишньої столиці нашої «родини» про досягнуте протягом першого дня державного візиту. Аналізом «досягнень» життя собі не ускладнювали, інакше б згадали, що в їх результаті Москва — потенційна майбутня столиця для всіх «стратегічних партнерів». Але без критики не обійшлося. «Більшість російських часописів намагається показати, що стратегічне партнерство потрібне передусім Україні, — обурився автор «гостросюжетного» репортажу з Москви. — Так блюстителі російських інтересів прагнуть справляти вплив на російсько-українські переговори». Та не прагнуть вони справляти, не хвилюйтеся, колеги, вплив російського капіталу, як було сказано вище, не потребує «патріотичних» «доповнень». «Представники патріотично налаштованої еліти мали б збагнути, що в Україні є власні інтереси, а багатовекторну політику, яку послідовно здійснює українська дипломатія, не розглядали б як прояви нещирості та нелояльності». Та чого б їм бути такими здогадливими, якщо власних інтересів не збагнула наша «еліта», що й доведено першим державним візитом? І з нещирістю ви перебрали, не треба ображати безпідставними підозрами росіян: вони вірять у лояльність української дипломатії, бо неважко полічити кількість векторів, якщо він... один.

«Шкода, що будь-який компроміс, досягнутий на виконавчому рівні, націонал-патріотична еліта розглядає як поступливість з боку Росії, — не могли відійти від критичної «свербячки» на УТ-1, — тому і з'явилася стаття в «Независимой газете» «Стратегічне партнерство обох країн дедалі більше нагадує обслуговування Росією стратегічних інтересів України»... Та не тільки ця «крамольна» статття промайнула у відеоряді. Ми помітили значно влучнішу: «Україна виставлена сьогодні на продаж». Коротко, сильно і... страшно. На жаль, і правдиво.

Особливо пікантний момент протоколу — зустріч Кучми з Лужковим — нашому УТ «важко прокоментувати», бо не знають, «які розглядатимуться питання і під яким кутом зору». Та які проблеми — під прямим кутом розглядатимуть: поговорять про російське місто Севастополь, бойовий російський флот, теплі російські хвилі. Може, Леонід Данилович приміряє безкозирку: а що, Лужков не «рубаха-парень», шкода для такого гостя?

До речі, рівень гідності двох стратегічних партнерів можна було виміряти за телеекраном. Усі російські канали починали випуск новин з найважливішої для них події дня — засідання власного уряду, затемнення Сонця у Венесуелі. «Державний гість» — після цього. Наші захлинаються від захоплення «успіхами в Москві», а засідання Кабміну показали потім: теж мені, важлива подія.

Затемнення Сонця — погана прикмета. А затемнення глузду?

Людмила КОХАНЕЦЬ, Сергій ЛАВРЕНЮК.

P. S. Перед від'їздом до Москви Леонід Кучма не забув накласти вето на закон України «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення»: не сподобалося, що його норми забороняють проводити передвиборну агітацію та агітацію під час підготовки і проведення референдумів за участю зарубіжних телерадіоорганізацій та їх філій в Україні. Очевидно, дбаючи про забезпечення Борисові Єльцину повного права агітувати перед виборами Президента України, за нього, Леоніда Кучму. Втім, іншого ми й не чекали.

Самоврядування

Облрада проти дискримінації

Сесія Дніпропетровської обласної ради прийняла кілька неординарних рішень. Передусім депутати одноголосно не погодилися тимчасово — у першому кварталі цього року — здійснювати відрахування до державного бюджету в межах, на яких наполіг Кабмін.

Річ у тім, що з Дніпропетровщини має зараз вилучатися в 16 разів коштів більше, ніж торік. Для порівняння: у сім разів більше, ніж із такої потужної області, як Донечька. Своїм «неслухняним» рішенням, яке ухвалено на цілком законних підставах, обласна рада надала можливість новообраній незабаром Верховній Раді переглянути дискримінаційний стосовно Дніпропетровської області бюджет. Обласна рада, як відомо, знайшла можливість доплачувати найменш забезпеченим пенсіонерам. У січні ці доплати одержали майже 800 тисяч пенсіонерів. Тепер коло тих, хто отримуватиме доплати, розширено більш як на сто тисяч осіб.

Але в лютому за вказівкою «згори» банку «Аваль» заборонено здійснювати ці операції. Якщо уряд у масштабах держави не здатен зарадити ошуканим пенсіонерам, то й на Дніпропетровщині обласна рада, виходить, не повинна цим займатися? І вже зусиллями обласної держадміністрації ще й заблоковано відповідний позабюджетний фонд обласної ради. Обуренню депутатів немає меж. Більше того, прокуратура області опротестувала «пенсійне» рішення обласної ради. З'ясовуючи юридичні підстави таких дій, депутати не змогли домогтися ясності. Присутній на сесії заступник прокурора області до пуття не обгрунтовував жодної претензії. А депутати тим часом мусили знову приймати винахідливе та неординарне рішення, щоб доплати надалі здійснювати за нетрадиційною — без «посередництва» Пенсійного фонду — схемою.

Крім того, Дніпропетровська облрада оголосила мораторій до дня виборів на проведення будь-яких перевірок і застосування санкцій на території області. Тим паче, що вони «дістають» винятково ті підприємства, які єдині сьогодні тут попри всі труднощі пристойно працюють.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

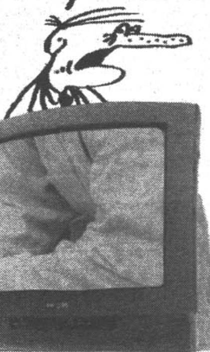
Дніпропетровськ.

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Куди закотилися політролики,

або Попит і пропозиція на ринку вітчизняних агітпродуктів

***П**ОЛІТИКА, за висловом французького письменника Рівароля, подібна до сфінкса з казки: вона пожирає всіх, хто не може розгадати її загадок. Здається, у ролі жертви сьогодні, у період виборчої кампанії, опинилися ми всі, волею-неволею втягнуті у цей примхливий вир. Але є й інше переконання, мовляв, політика — це не наука, а мистецтво. Чи є політреклама одним із його виявів? Сьогодні, коли нас із телеекрана «бомбардують» неошедеврами — рекламою політичних партій, мета якої — звабити щонайбільше виборців під девізом «Вибери мене!». І як же намагаються нас принадити кандидати у народні обранці?*

Новий закон про вибори, стаття 35, визначає, що політична реклама має бути відокремлена і означена як така. Забороняється включати політичну рекламу в інформаційні телерадіопрограми, а в свою чергу телерадіокомпаніям — переривати передвиборні агітки рекламою товарів, робіт і послуг, іншими повідомленнями. А, отже, все інше — будь ласка.

Щоправда, не кожен ризикнув без дозволу ввійти у кожне помешкання потенційних виборців. Причин кілька: у когось нема стільки грошей (скажімо, як прозвучало на телеканалі «Інтер», виготовлення рекламного ролика «тягне» від 1 до 5 тисяч доларів, однак на інформацію про вартість «прокрутки» накладено табу), хтось вважає, що його і так уже знають, хтось намагається діяти іншими, більш тонкими методами (скажімо, колекціонування компроматів на суперників), хтось просто неспроможний розродитися на свій партійний міні-телепортрет.

Серед пропонованих рекламних роликів, на жаль, немає жодного «най-най»: найвиразнішого, найобразнішого, найоригінальнішого, який найбільш запам'ятовується. Це й не дивно: вітчизняні іміджмейкери — переважно новоспечені, котрі прийшли у рекламний бізнес без відповідного досвіду та освіти.

Ризикнули виставити на показ себе особисто теж не всі партійні лідери. Найпрямолінійніший спосіб вибрав блок «Партія праці та Ліберальна партія — разом»: картинка з голубами на тлі жовтого кольору, а потім перед нами почергово постає вся перша п'ятірка, і кожен каже щось своє. Що з того? Затягнуто — раз, губиться зміст окремих послань і загальний — два, не всі особистості однаково відомі широкому загалу — три, і нарешті останнє: «душа» блоку — народна артистка Ада Роговцева — у ролі трибуна в чорно-білому вбранні, на жаль, геть втрачає свою звичну принадність.

Не випустив нагоди нагадати про себе наочно і вже трохи підзабутий пан Гриньов, тепер лідер блоку «СЛОн», попихкуючи з екрана люлькою (до речі, законом про рекламу накладено «табу» на рекламу на телебаченні тютюнових виробів та інших шкідливих звичок. Чомусь пан Гриньов примостився біля вогнища, як турист... Цікаво, а що на це скажуть «зелені»?

І пан Володимир Яворівський (блок «НЕП») передав куті меду: спочатку заяложені образи «ковалів нашого щастя» (нашого чи когось?), а у другій, абсолютно відірваний від першої, частині ролика, коли той, здається, вже мав би закінчуватися, постає на екрані сам особисто. І його «відверте» зізнання (чи виправдовування?) «Ніколи не зраджу вас!»— викликає передусім рефлекс скептика: «Невже?»

І не всяка коротка «телеагітка» — сестра таланту. Скажімо, в російськомовній рекламі партії Регіонального відродження України зоровий ряд миготить так швидко, аж не встигаєш розгледіти, що там: війна з фашистами чи сучасні заворушки на мітингах? Хоча, з другого боку, у твердженні творців ролика «Націоналізм — це ворожнеча, зупинимо його!» (звісно, не за задумом) є елемент антиреклами іншим політичним силам. Це вже мінус для партії, яка «вгатила» чималі гроші у таку невдалу власну агітацію. Проте, мабуть, субрегіоналізм передбачає конкуренцію саме регіонів. А якщо її сприймуть на кшталт: Схід—Захід? То чим це краще за націоналізм?

У роликах «зелених» запам'ятовується хіба що одне: після фіналу конкурсу студії «1+1» «Нас 52 мільйони» звучить їхнє «Нас уже 52 мільйони...». Але чому менше, зависає в повітрі. А в НДП зачіпає за «живе» обіцянка не вирощувати яблуні на Марсі (чого від них, зрештою, не сподіваються і на Землі). Хай би краще не підкидали яблук розбрату...

Побіжна поява прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка не так підтверджує їхній текст за кадром «Ми —практики», як іще раз нагадує: «Ми — партія влади» (сьогодні, а потім — без гарантії).

Та нині вітчизняним рекламним іміджмейкерам уже ніколи набивати руку і запозичати передовий досвід своїх зарубіжних колег. Навіть із ближнього зарубіжжя. Найлегше сліпо наслідувати, як це зробив Народний рух після свого афоризму про тюрми для бандитів і розродився (мабуть, підсвідомо) на: «Надішли поштівку мамі!»

Здебільшого політпартійним кулінарам не вдалося приготувати рекламну страву за всіма секретами цієї кухні. Один із них: глядач сприймає лише один відсоток інформації, нав'язаної, підкреслю. Хоча в цьому й козир телереклами: її не пропустиш, як сторінку в газеті, перед улюбленим серіалом чи спортивним матчем, побоюючися запізнитися на початок. Тож запам'ятовується щось промовисте, і передусім, хоч як кумедно, дурниця. Як, скажімо, в об'єднаних соціал-демократів — футбольна уніформа п'ятірки лідерів у телеролику (можна сплутати з рекламою прального порошку) та крики «Миколо!» на радіо.

Але, зрештою, і у нас, невибагливих телеглядачів, роль по той бік екрана не менш гідна: наприклад, можна досхочу реготати, будь-коли клацнути на інший канал, збігати на кухню, взагалі вимкнути телек, а за час реклами особливо улюбленої партії напудрити носа, щоб убезпечити мізки... Утім, стоп. Перед нами серйозне завдання: розгадати політичну загадку через ролики, що закотилися у наші оселі. Та обережно: може пожерти сфінкс.

Із досьє «ГУ»

Сергій ТЕЛЕШУН, 36 років, консультант Президента України, кандидат історичних наук, доцент Київського інституту внутрішніх справ. Почесний магістр права. Закінчив Київський педінститут імені М. Драгоманова. В 1996 році захистив кандидатську дисертацію на тему «Проблеми конфліктів, національне питання, програми політичних партій. Історія державного будівництва в Україні». Має більш як 80 наукових праць. Завершує книги, робочі назви яких «Політика, спецслужби, провокації» та «Як приймалася Конституція».

Президент фонду «Співдружність» та організації «Суспільна амністія».

Бо є ринок політичних послуг

20 лютого в публікації «Голосу України» «У похід за депутатськими мандатами» було допущено ряд неточностей. Ми запропонували Сергію Телешуну зустрітися і відповісти на запитання, що стосуються виборчого процесу і політичної ситуації в цілому.

— Сергію Олександровичу, нині політики живуть майбутніми виборами. До тих, хто прагне здобути депутатський мандат, помилково зараховували і вас. Чому, даруйте, ви не наслідуєте приклад своїх колег в адміністрації Президента, котрі подалися на вибори?

— На мій погляд, у певній фетишизації виборів, що нині спостерігається, полягає одна з суспільних проблем. А вони не повинні бути самоціллю. Це демократичний механізм реалізації свобод громадян, механізм ротації влади. Головне в тому, для чого і як саме працюватимуть у Верховній Раді майбутні депутати. Бо, на мою думку, все-таки парламент нового скликання ще не зможе бути до певної міри політично структурованим, щоб працювати максимально продуктивно. Але така вже закономірність. Починаючи з 1991 року, виборці спочатку віддавали перевагу «романтикам-поетам і революціонерам». Потім обрали наступний склад, в якому першу скрипку мали грати директори, економісти, юристи — всі ті, хто так чи інакше мав би професійно впливати на економіку. А нині фактично йдеться про хвилю нового українського бізнесу. Мабуть, маємо пережити і цю «піну» від хвиль накату на парламент. Щоб потім уже викристалізувався той відсоток політиків, незалежно від їхньої орієнтації, котрі займатимуться законотворчістю і політикою професіонально. Ось тому вважаю за потрібне не ходити по мандат нині.

— Ви кажете, що на нинішні вибори йдуть здебільшого нові українці з бізнесових кіл. Але здобути мандат прагне чимало чиновників з адміністрації Президента, з уряду. Чи можна їх, на вашу думку, зараховувати до бізнес-структур? Чи вони мають намір лобіювати їх?

— Треба дослідити першопричину того, чому раптом і комерційні структури, і чиновництво, і державний сектор рвонули в парламент. Та тому, на мою думку, що саме в законодавчому органі вони мають намір одержати політичні дивіденди. Бо є ринок політичних послуг, і економічних послуг, що і визначає частково діяльність вищого законодавчого органу. Парламент має кілька головних функцій: власне, ухвалення законів, контроль бюджету, робота з урядом. Крім того, це депутатська недоторканність, можливість втручатися в усі сфери суспільного життя, захищати власність, розподіляти фінансові потоки, одержати трамплін для стрибка у виконавчу владу.

Тому, переконаний, депутати мають припинити будь-яку бізнесову діяльність, вони не повинні бути державними службовцями, а виконавча влада не повинна брати на роботу чиновників з депутатів. Тільки тоді депутат зможе віддати належне своїм виборцям, працюючи над законами.

А нині криміналітет і бізнес-структури намагаються опинитися в політиці, бо сьогодні політика є найприбутковіша справа. І нині нема жодної впливової фінансово-економічної групи, котра не йшла б у політику не партизанячись.

— Чи можна з цього зробити висновок: не голосуйте за тих, хто при владі?

— Я так не сказав би, хоча б через те, що в Україні немає класичної опозиції. У нас вона вся вийшла з владних структур в той чи інший час.

— То який ваш прогноз щодо наступних виборів?

— Вважаю, що вони частково сприятимуть формуванню системи влади в Україні, котра з часом позбудеться піни «навколо політики», кристалізації політичного істеблішменту, політичних партій, котрі виражатимуть інтереси тих чи інших груп виборців.

Крім того, на мою думку, це будуть останні вибори, в які вкладатимуть величезні гроші бізнесові кола. Згодом їм вигідніше буде працювати з професіональними політиками. Бо після нинішніх виборів чимало партій або політиків просто проваляться. Ті, які залишаться і зможуть пройти у Верховну Раду, змушені будуть трансформуватися і створити нові ідеологічні схеми.

На цьому тлі вже відбудеться перерозподіл і оформлення власності як такої.

— Тобто вже не буде що ділити...

— Відбудеться первинне нагромадження капіталу.

— То, ви думаєте, що, прийшовши до влади на грошах, ці люди зможуть проводити незаангажовану на особистій вигоді політику?

— Гроші дуже важливі в політиці, але вони самі по собі не розв'язують всі проблеми. Адже йдеться не так про те, хто може представляти владу в законодавчому органі, як про те, чи є уми, котрі захищатимуть інтереси не якоїсь корпоративної групи, а інтереси громадських груп.

(Закінчення на 4-й стор.).

У номер

● *Донецьк*

Я інвестора впізнаю по «портфелю»

Група західноєвропейських і російських бізнесменів, які представляють 25 фінансових компаній, відвідала Донецьку область. Під час ділової поїздки, організованої Фондом державного майна з метою залучення «портфельних» інвесторів, гості отримали можливість наочно ознайомитися зі станом справ і перспективами розвитку декількох акціонерних товариств — Донецького металургійного, Харцизького трубного заводів, горлівського концерну «Стирол» і маріупольського концерну «Азовмаш». Згадані підприємства входять до числа найбільш інвестиційно привабливих у регіоні.

● *Черкаси*

Інколи і профіль варто міняти

Черкаський авторемонтний завод, змінивши свій профіль, перейшов на випуск карет «швидкої допомоги», міліцейських патрульних «газиків», мікроавтобусів. Базою для нової продукції служать кузови «Газелі» Нижньогородського автозаводу. Торік замовникам передано близько 500 таких авто. Нині черкащани освоїли переобладнання суто пасажирських іжевських «Москвичів» для вантажо-пасажирських перевезень.

● *Кіровоград*

Переходили ставок...

Дві страшні трагедії сталися в с. Іванівці Долинського району. Сім'я Криворучків — батько, мати і троє дітей (двоє дошкільного віку та немовля) переходили замерзлий ставок і неподалік від берега провалилися під лід. Жінка встигла викинути на кригу дитину. Рибалки, які були поряд, врятували життя всім трьом дітям і матері. 27-літньому батькові, на жаль, не змогли...

У Першотравневому цього самого району під час риболовлі провалився під лід і втопився мешканець Долинської В. Пастернак. Намагаючись урятувати його, загинув старший лейтенант міліції В. Шаповалов.

● *Луганськ*

«Електроди Ілліча»

Про «лампочку Ілліча» у Стаханові згадують, коли йдеться про минуле, про електроди із шахти імені Ілліча — вдивляючись у недалеке майбутнє. Адже у проекті ліквідації згаданого вугільного підприємства передбачено відкриття заводу з виробництва електродів та запасних частин для міського електротранспорту, на якому буде понад 400 робочих місць.

Випущені перші зразки продукції нового підприємства належно оцінили місцеві вагоноремонтні парки. Мало того — вже надійшли заявки на великі партії продукції з країн близького та далекого зарубіжжя, а значить, колишнім гірникам шахти імені Ілліча безробіття не загрожуватиме.

Галина КВІТКА, Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото), «Голос України»

На плаву, але не надовго

Як повідомили на прес-конференції в Міністерстві промислової політики, в рамках проекту Європейського Співтовариства «Стратегія реформування чорної металургії в Україні» проведено аналіз стану виробництва, ресурсного і матеріально-технічного забезпечення галузі, ринків збуту. Діагностика показала: експорт продукції металургійних комбінатів (70% виробленого), завдяки якому нині галузь утримується на плаву, скорочуватиметься і надалі.

Одна з причин — економічна криза в країнах Південно-Східної Азії, ще донедавна основних наших імпортерів, — викликала помітне зниження попиту на металопродукцію. А враховуючи, що Україна постачає за кордон переважно прокат і заготовки, а не високоліквідні металовироби — недовго і взагалі позбутися цього ринку.

За словами заступника міністра промислової політики Сергія Грищенка, і всередині країни ливарники не почуваються впевнено. Якщо у США кінцевої металопродукції на душу населення припадає 450 кг, у державах ЄС — 295 кг, то в Україні цей показник ледь перевищує 80 кг. Але і такий незначний попит забезпечується переважно за рахунок імпорту. Тож, вважають спеціалісти, металургійним комбінатам варто не орієнтуватися на вал, а керуватися вимогами ринку. А щоб вироблюване було конкурентоспроможним, не гріх подбати про підвищення якості та зниження ціни. Так, здешевленню продукції сприяло б підпорядкування коксохімічних комбінатів металургійним заводам — при створенні єдиної структури зникає ПДВ на постачання коксу металургам. Проте директивному життєдайному об'єднанню заважає ось що: підприємства перебувають на різних стадіях приватизації.

Перспектива тижня

Щодо підвищення якості металопродукції — тут без реконструкції виробництв, впровадження нових технологій не обійтися.

Втім, реалізація комплексної програми розвитку вітчизняного гірничо-металургійного комплексу, яка передбачає і модернізацію потужностей, вимагає значних капіталовкладень: за підрахунками експертів, не менш як 8 мільярдів доларів. А де ці кошти брати — невідомо. Закордон інвестувати наше виробництво не поспішає. Там рекомендують якнайшвидше вдатися до реорганізації металургійної галузі. А ще радять Україні орієнтувати виробництво на імпорт якісніших вугілля і руди та й взагалі відмовитися від... експорту прокату і заготовок. Інвестиції, мовляв, стануть наслідком обраної стратегії. Про те, як потім повернути металургам ринки збуту, закордонні радники мовчать.

Бо є ринок політичних послуг

(Початок на 3-й стор.).

— Ви можете назвати, з вашої точки зору, ці реальні уми, тобто ті політичні сили, на які можна покластися?

— Це була б передвиборна агітація. Покластися можна лише на тих, хто пропонує ідею і механізм її реалізації. На жаль, цього здебільшого немає. Керуються принципом: одержимо місця в парламенті, потім — побачимо, що і як робити.

— Прогнозуючи результати виборів, чи порадили б ви Президентові якимось чином змінити наголоси у реформах?

— Не дивуйтеся, але і влада, і опозиція кажуть про реформи. Вони справді потрібні. Але проблема полягає в тому, як після виборів діятимуть Президент, уряд і Верховна Рада. Головне, щоб через ці дії не розхитати човен, назва якому Україна. Інакше вода піде через край. Громадянський конфлікт може поглинути цей човен. Тому важливо, щоб і на макроекономічному, і на мікрорівні люди відчули поліпшення загального становища з виплатою заробітної плати, соціальних гарантій, відчули можливість заробити. Тільки це може дати стабільність.

— Тобто ви радите Президентові, щоб човен не зачерпнув?

— Я намагаюся дати найбільш об'єктивну інформацію через ті структури, з якими працюю, запропонувати схеми, котрі можуть реально позитивно вплинути на ситуацію. І Кабінет міністрів, і адміністрація Президента повинні мати вибір для ухвалення правильного рішення.

Є певні політичні напрацювання і з парламентом, і з урядом. Головне — не порушити систему взаємовідносин, не дивитися одне на одного через політичний приціл. Багато хто має спокусу порушити взаємовідносини між владними структурами. На мою думку, не повинно бути ворогів. У політиці мають бути тільки опоненти.

— Ви як консультант Президента і автор книги про політику, спецслужби, провокації скажіть, чи вдавалися до них, провокацій?

— Певен: провокація — це дешева брехня, одноденка, після того не подають руки, а б'ють по фізіономії. А якщо ти працюєш головою, то це вже не провокація, це жорстке змагання в політиці.

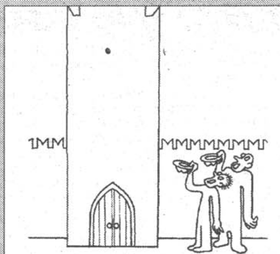
Я не належу до публічних політиків. Але, змагаючись у політиці, не переступаю етичні норми. Поважаю тих, хто працює чесно і може чесно дивитися в очі. Це і є професіоналізм, принциповість і честь.

— Дякую за відвертість.

Бесіду вела **Світлана ПИСАРЕНКО.**

Дошка пошани

Про пози кохання та взаємність

Валерія Новодворська, відома російська дисидентка:

«Леонід Кучма сам напросився. Не треба ходити по передпокоях, не треба бути клієнтом у кого б не було, тим паче в Бориса Єльцина. У даному разі Леонід Кучма поводиться, як некрасовські жебраки біля *парадного під'їзду.* Він підриває престиж України *позою приниженого прохача...*»

Від чергового.

Ну, а якщо клієнт дозрів і дуже хоче? То відома поза дуже доречна... Один день ганьби біля чужого парадного під'їзду і можна п'ять років з «чорного ходу» виходити царем...

Сплю і бачу...

«Комсомольская правда»:

«На засіданні Верховної Ради Криму на пропозицію депутата Тетяни Рябчикової парламентарії вшанували хвилиною мовчання чергову річницю передачі Криму із складу Російської Федерації до складу України».

Від чергового.

Головуючий: Помовчали?! А тепер годинку поспімо... Рябчикова, я такий чудовий сон бачив: начебто Брежнєв повертає Крим до складу Російської Федерації, — а ви своїм хропінням перервали, усе к бісу споганили... Що ж народові скажемо?..

Лампаси для генерал-губернатора

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів». Сеня сидить посеред кімнати на спакованій валізі і, розчепіривши пальці, робить з пики реактивного двигуна:

— Ж-ж-ж-ж!

— Сеню, далеко намилився? — лікар ступає на злітну смугу пацієнта.

— Та от угоду до 2007 року треба з Борькою підписати...

— Сеню, а ти її взагалі хоч читав? Нині ти сам собі голова — кум королю і сват міністрові, є навіть ліжко своє, а підпишеш папірці — спатимеш на підстилці біля дверей, будеш у Борьки хлопчиком на побігеньках...

— Ге! І не хлопчиком зовсім, а генерал-губернатором... Уявляєш: я, і отут на галіфе — генеральські лампаси!.. І я у них цілісінькі п'ять років туди-сюди — по Європах, по Америках!..

— Сеню, яка в біса Європа? Та тебе звідси, з підстилки, Борька і в двір не випустить.

У повітрі запахло Лукашенком

Олександр Лукашенко, президент Білорусі:

«Нам потрібний, як повітря, — Союз...»

Від чергового.

А Союз нам потрібний, як в'язниця...
А начальник в'язниці нам потрібний, як Лукашенко...
А Лукашенко нам потрібний, як президент Союзу...
А Союз нам потрібний, як...
Слухайте, чим це з Мінська повіяло?..

Черговий по дошці Вілен **КАЙДАШ.**
Мал. Володимира **ВАСЬКОВЦЕВА.**

Роман ВАТРИЧ, журналіст

Презент тижня

Я ПОВЕРНУСЯ ДО ВАС. НАЗАВЖДИ!

(Початок на 1-й стор.).

Листи і поштівки Ол. Олеся й О. Ольжича, як і їхні книжки з дарчими написами, що потрапили тепер до фондів Державного музею літератури, адресовані архітектору Людмилі Красковській, яка живе тепер у Братиславі. Протягом десятиліть вона берегла їх як незабутні моменти свого великого життя, як документи тих далеких часів, як незабутню пам'ять про дорогих і близьких їй людей. А тепер, вважає пані Красковська, ці листи і книги мають знайти постійне місце в Києві, куди до останніх днів своїх мріяли повернутися і батько, і син, змушені жити в чужих краях.

— Як ви знаєте, — сказав Дмитро Павличко, — Олег Ольжич ділив історію людства, в поетичному плані, звичайно, на чотири періоди: золотий, срібний, залізний і сталевий. Я не знаю, в якому періоді ми сьогодні перебуваємо. Можливо, ще в залізному, коли маємо, як писав Ольжич, відокремити добре від злого, мале від великого і віддати шану героям.

— Олег Ольжич — це приклад чисто людський, — сказав під час церемонії в музеї письменник Леонід Череватенко, перу якого належить, мабуть, найглибше і найоб'єктивніше дослідження про витоки таланту й мужності поета-воїна.— Це був справжній лідер, яких сьогодні нам так гостро бракує. Це була людина, яка ніколи не брехала. Ні собі, ні своїм соратникам у боротьбі, ні своєму народові.

Уже напередодні передачі листів Д. Павличку зателефонували з Інституту літератури НАНУ і висловили сумніви в потребі такого кроку. Мовляв, у музеї літератури немає належних умов для збереження таких раритетів. Ані температурних, ані інших. «Я вважаю, —сказав з цього приводу Дмитро Васильович, — що ми не можемо зберігати рукописи наших великих людей лише в одному місці. Їх треба скопіювати й перетримувати у багатьох скарбницях. І чим більше буде в Україні таких культурних вогнищ, тим доступніші вони будуть для наших співвітчизників».

А директор Державного музею літератури Галина Сорока, подякувавши за надану змогу мати у музейних фондах такі цінні раритети, запевнила, що вони будуть належно збережені й надійно захищені. Як і всі 60 тисяч експонатів, зібрані музеєм протягом десяти років його існування.

Одразу після Другої світової війни в доволі складних умовах вдалося дещо видати про Ольжича. Зокрема, й спомини людей, які його знали. «Але ці речі доволі часто подані суб'єктивно, не всі факти відтворені точно, — сказав голова фундації ім. О. Ольжича і голова проводу ОУН Микола Плав'юк. — Тому кожний знайдений документ, пов'язаний з життям і творчістю Ольжича, є дуже важливою справою».

Починаючи з 1992 року, фундація ім. О. Ольжича працює в Києві і багато робить для того, щоби відновити в Україні славне ім'я поета-воїна, добру пам'ять про нього. За словами М. Плав'юка, фундація разом з Українським історичним товариством і журналом «Історик» працює над тим, щоб видати окремим томом наукові праці О. Ольжича. Зокрема, і його докторську дисертацію — вона вже перекладена українською мовою. Є також намір створити наукову комісію з проблем ольжичезнавства.

... Навесні 1942 року, рятуючися від гестапівських агентів, які скрізь нишпорили, розшукуючи О. Ольжича, він виїжджає з Києва. До смерті, чи точніше — безсмертя, у фашистському концтаборі Заксенгаузен залишалося трохи більше, ніж два роки.

Сьогодні Олег Ольжич повертається в Україну. Для якої він жив, за яку боровся, за яку віддав своє молоде життя.

Ювілей тижня

Лариса ЯНЬКО, ДІНАУ

Великий артист убогої епохи

Завтра Бориславу Брондукову виповнюється 60 років. Понад 130 ролей зіграно ним у кіно, і кожна — неповторна, в кожну Борислав Миколайович вклав свою душу і великий акторський талант. Він — народний артист України і лауреат Держпремії імені О. Довженка, а головне — справжній улюбленець публіки.

На жаль, народний улюбленець зустрічатиме свій ювілей хворим. Недавно Брондуков переніс важку й складну операцію на мозку і живим залишився (вже вкотре) завдяки медикам та своїй дружині Катерині Петрівні. Для відновлення сил і здоров'я потрібні ліки, а вони коштують дорого, не кажучи вже про добре харчування. А грошей у сім'ї Брондукових катастрофічно не вистачає. Скільки разів утішали нас у тяжкі хвилини його неповторні кіногерої! А тепер він сам потребує нашої підтримки. Доброго здоров'я вам, Бориславе Миколайовичу — на многії літа!

Річниця тижня

Тетяна МІШИНА, «Голос України»

Була в собаки буда...

Рік тому голова міськдержадміністрації міста Києва Олександр Омельченко підписав розпорядження про закриття шкуродерні у Пироговому і передачу її Товариству охорони тварин «SOS». Завдяки йому й вдалося перетворити колишню «фабрику смерті» на перший в Україні справжній притулок для вуличних котів та собак.

Нині про колишню будку нагадує хіба що утильцех, який чекає на «реконструкцію», а ще — неймовірний сморід — слід нелюдського поводження з тваринами. Присутність його не дивує, адже за п'ятдесят років у шкуродерні було знищено близько 30 тисяч тварин! (За неофіційними даними, вдвічі більше).

Проте останнім часом у притулку з'явилися чисті й продезинфіковані приміщення, постійне водопостачання, вольєри з паровим обігрівом, ветлікарня зі стаціонаром для тварин, кімнати для працівників притулку, свій мікроавтобус. Майже все це допомогли придбати і профінансували іноземні колеги — представники міжнародних організацій захисту тварин з Канади, Англії, Швейцарії, Німеччини та Австрії. Місцеві органи влади, давши зелене світло створенню притулку, забули подбати, на жаль, про фінансове забезпечення такого проекту. І забувають далі, незважаючи на неодноразові нагадування про себе товариства.

Така недовіра до товариства «SOS», на думку його президента Тамари Тарнавської, в нерозумінні його програми, спрямованої на стерилізацію тварин. Адже вагомі результати роботи, як показує досвід європейських країн, слід очікувати лише років через сім—десять. За словами Тамари Тарнавської, міськадміністрація замість того, щоб допомогти «SOS», узялася за фінансування комерційної організації «Тварини в місті», виділивши їй 200 тисяч гривень...

Тож поки що про братів наших менших у Пироговому продовжують дбати іноземні благодійники. До речі, наприкінці минулого року співробітники посольств і міжнародних організацій створили Комітет з підтримки притулку, члени-добровольці якого збирають кошти і закуповують усе необхідне для нього, а у вихідні вирушають до чотириногих друзів сім'ями, щоб подарувати їм бодай краплину людського тепла.

Володимир КУХАР, Василь ГАЙОВИЙ, журналісти

Навіщо нам потрібна американська бавовна

Протягом 1997 фінансового року в рамках американської кредитної програми PL-480 Україна отримала товарний кредит на суму 10 мільйонів доларів. До нас уже надійшло 5,7 тисячі тонн бавовни, яка вкрай потрібна для вітчизняних бавовняних фабрик, не завантажених роботою. Зокрема, в Херсоні, Донецьку, Тернополі...

Тим часом американський Департамент із сільського господарства не вніс нашу країну до списку кредиторів на цей фінансовий рік. Причина до болю банальна і вже добре нам знайома: імідж України як ділового партнера різко падає у світі, хоча і високим він ніколи не був. Та й американці взагалі скорочують фінансування за цією кредитною програмою. Однак за іншою — GSM-102 — отримують американську бавовну такі країни, як Туреччина, Китай, Мексика, які самі вирощують цю технічну культуру. Та ще й мають ліпші умови для повернення кредитів, ніж ті, які пропонують нам.

Правда, посол США в Україні Стівен

Проблема тижня

Пайфер під час недавньої зустрічі з головою Національного агентства України з реконструкції та розвитку Романом Шпеком пообіцяв ще раз порушити питання перед американським урядом про відновлення для України кредитування за програмою PL-480. Адже протягом фінансового року в рамках загальної суми кредитної програми можливий перерозподіл обсягів кредитування між країнами —учасниками програми та за видами продукції, що надаються у вигляді товарного кредиту.

Так, у нас, в Україні, є й бавовна, що надходить із середньоазіатських країн, зокрема з Узбекистану. Отримують її наші підприємства, як правило, на бартерній основі. Тож намагаються якнайшвидше цю сировину реалізувати. Українські бавовняні підприємства не мають обігових коштів, сидять у боргах, то узбецька бавовна через фірми-посередники реекспортується. Таким чином бавовна, яка потрапляє в Україну через американські кредитні лінії, залишається чи не єдиною надією вітчизняних бавовняних підприємств бодай трохи завантажити виробничі потужності. А людям — дати роботу.

Новинка тижня

Любов ГАЙДАК, журналіст

Дивлюся в тебе, як у «Зеркало»

Побачив світ журнал «Зеркало моды», перше в Україні популярне професійне видання для тих, чия справа — перукарське мистецтво, мистецтво косметики і макіяжу.

Ідея такого часопису матеріалізувалася зі створенням Спілки перукарів України — організації, що об'єднала у своїх лавах усіх, кому не байдуже, в який спосіб розвиватиметься індустрія краси в нашій країні.

— Вихід «Зеркала» під егідою громадської організації — не данина моді, а необхідність, — каже Олексій Антонюк, президент Спілки перукарів України. — Ми прагнемо, щоб наш журнал був цікавий і корисний не лише фахівцям, а й усім, хто хоче бути гарним і привабливим. Видання планує розповідати про нові тенденції в моді, прогресивні продукти, сучасні інструменти і обладнання для перукарських та косметичних салонів. Своє завдання редакційний колектив вбачає і в популяризації вітчизняних майстрів перукарської справи, адже маємо професіоналів, у яких і Європі повчитися не гріх.

Анатолій КАРАСЕНКО, журналіст

Дядько Карпо відбувся

Фейлетон тижня

Дядько Карпо мав одну ваду, про яку знали тільки рідні та ще сусідка, а відтак — і все село Збараж. Прокидаючись разом з третіми півнями за будь-якої погоди й у будь-яку пору, дядько Карпо на цілу годину зникав із хати. Хатні спокійно додивлялися солодкі сни, бо знали: дядько сидить у нужнику.

Пунктуально, за годину, дядько Карпо повертався, зимою — червонястий, влітку — розпашілий, і веселим голосом оповіщав:

— Я вже відбувся! Світлофор відкритий!

Це означало «підйом», час вставати. Я любив дядька Карпа, як і всіх він винничан, якраз за жартівливу вдачу і гостре слівце. І коли автор «Прапороносців» кепкував з моїх земляків: «Гандрій гузенькою гуличкою ніс горачам гобідати», то я був переконаний, що він списав ці слова в дядька Карпа, котрий точнісінько так само допікав кумові Андрію із сусіднього села Губина.

Однак дядько Карпо, попри цю ваду, був великим оптимістом. Щовечора, повертаючись зі своєї кузні, яка тепер місяцями простоювала без вугілля, дядько з порога гукав:

— А коваль той клепле, клепле, бо в коваля серце тепле...

На що тітка Марина неодмінно відповідала:

— Коли вже твій язик перестане клепати?

Тижнів зо два тому дядько Карпо в Козятині на базарі купив майже за дурняк — так він висловився — у якогось безробітного киянина кишеньковий приймач з написом PHILIPS. Ця маленька штукенція вельми сподобалася дядькові, і тепер щоранку з хати він зникав з PHILIPSом.

Приймач чудесно ловив усі три програми Національного радіо та плюс телеканал УТ-1. Незабаром односельці почали звертатися до дядька Карпа, як до Центрвиборчкому. Сам дядько Карпо твердо вибрав для себе Народну партію. І пояснював це просто: керує партією своя людина, земляк. То чого тут харчами перебирати...

Одного ранку домашні, як завжди, прокинулися від дядькового оклику:

— Я вже відбувся! Світлофор відкритий!

Тітка Марина перша вловила у голосі дядька щось недобре. Більше того, дядько Карпо сердито промимрив сам до себе:

— Диктор сказав, що Народну партію очолюють люди, які вже відбулися...

Наступного дня стривожена тітка Марина нишком вийшла вслід за дядьком Карпом і стала прислухатися до нужника. Звідти долинало: в ефірі — перша програма Національного радіо. Сьогодні у нас в гостях — лідер Народної партії... Прізвище не розчулося з-за гуркоту. Над головою пролітав літак.

Тітка Марина заслухалася оратора і навіть не помітила, як спливає час, так гарно говорила людина. З любов'ю до всіх, з думкою про кожного. А на закінчення оратор закликав:

— Голосуйте за Народну партію! Наша партія вас ніколи не підведе. Її очолюють люди, які вже відбулися. Відбулися з любов'ю до всіх, з думкою про кожного.

— Свят, свят, свят! — перехрестилася тітка Марина і хутенько побігла до хати.

Так тривало кілька днів поспіль. Дядько Карпо — у двері, а тітка Марина — нишком за ним.

— Передаємо телевізійні новини. Сьогодні наш гість —лідер Народної партії... І знову над головою — літак.

Наступного дня те саме:

— Говорить радіостанція «Промінь». Сьогодні у нас в гостях лідер Народної партії... Пілот набирав висоту.

На день четвертий тітка Марина за дядьком Карпом уже не пішла. А дядько Карпо, пунктуальний до бісиків, рівно за годину повернувся до хати й усіх розбудив голосом, повним оптимізму:

— Я вже відбувся! — та й раптом змовк. Усі чекали продовження: світлофор відкритий! Але натомість дядько Карпо ще голосніше вигукнув:

— Чуєте? Я вже відбувся! З любов'ю до всіх, з думкою про кожного.

Рідня подумала, що в дядька Карпа це від перебору з кумом Андрієм за вчорашньою чаркою. І лише тітка Марина знала справжню ціну перевороту в світогляді свого коханого дядька Карпа.

Тимчасові правителі – ось наша хвороба

СЕРІЯ жорстких криз за умов нестабільності чинного законодавства з дня на день приголомшує практично всіх «суб'єктів господарської діяльності». Близько півтора року тому команда менеджерів холдингової компанії «Об'єднання», яка вже мала на той час певний досвід великих поставок промислової і сільськогосподарської продукції, зацікавилася можливістю взаємодії з Державним комітетом України з матеріальних резервів (Держкомрезерв України). Проведена аналітична робота дала змогу визначити шляхи вигідного співробітництва. За умови укладання контракту з'являлася можливість збільшення оборотних коштів, взаємодія з такою структурою давала змогу компанії сформувати досить-таки працездатний колектив. Контрактом було обумовлено, що оплата здійснюватиметься у формі векселя, обслуговуванням якого займався б уповноважений на це банк.

Проте чергова зміна уряду призвела до розвалу схеми взаємовигідного співробітництва Держкомрезерву та «Об'єднання».

— За узгодженою схемою ми приступили до поставок різноманітної продукції до Держкомрезерву — добре, що досвід роботи з багатьма виробниками у нас був, — розповідає директор холдингової компанії «Об'єднання» Валентин Хрупало. — Розплатилися з нами за цю продукцію, як і передбачалося, векселем. По суті —зобов'язаннями дебіторів АТ «Укргазпром». Загальноприйнято, що емітент покриває вексель протягом 10 днів з моменту його пред'явлення до оплати. Адже для продовження роботи потрібні фінансові або матеріальні ресурси. В той період «Укргазпром» не зміг розрахуватися, і як один із варіантів нам було запропоновано зобов'язання одного з дебіторів, який, на відміну від емітента, був досить могутній, здатний організувати ритмічні поставки матеріально-технічних ресурсів, заявлених Держкомрезервом за нашим контрактом. Таким чином, нам запропонували зобов'язання виробничо-фінансової корпорації ЄЕСУ. Зважаючи на відомість цієї структури і вивчивши напрями діяльності, ми погодилися на отримання зобов'язань цього дебітора. В цей час, підкреслю особливо, поставок за контрактом у резерв ми не припиняли, а діяли за погодженими планами.

У гранично стислі строки стосунки, що знову виникли, було оформлено відповідним договором, за яким згідно зі специфікацією Держкомрезерву ми отримували від ЄЕСУ в рахунок погашення зобов'язань природний газ, пально-мастильні матеріали, продукцію сільськогосподарського призначення. Після необхідного в такій ситуації коригування, з березня 1997 року було поновлено планові поставки з випередженням приблизно на 20 млн. грн. І так тривало до завершення третього кварталу 1997 року.

Усе рухнуло з черговою зміною Кабміну. З вересня минулого року нам перестали надходити заявки від Держкомрезерву. Мало того, було запропоновано негайно розірвати договір і покрити всю заборгованість грошима! Ми на свій ризик оформили відносини з дебіторами ЄЕСУ — регіональними підрозділами компанії «Укргаз». Сума їхнього боргу становила приблизно 82 млн. дол. США. А ми в цей час поставили Держкомрезерву продукції на 326 млн. грн., знизивши свою заборгованість до 300 млн. грн. Нашою метою було й залишається виконання контракту сповна. За логікою в цьому має бути зацікавлена й друга сторона. Ми створили запас коштів, матеріалів і ресурсів, які без погодження з держкомітетом не можемо спрямувати на інші цілі. Адже це бюджетні гроші, які було авансовано нам! І державні структури повинні не менше від нас бути зацікавлені в їх поверненні. Та, на жаль...

Звісно, не буде трагедією для України знищення ще однієї господарської структури. Тим паче, що новітня історія України багата на такі приклади. Але як нам здолати таку хворобу, як тимчасовість. Народ України — поняття не тимчасове, а постійне. Йому потрібні постійні закони, додержання Конституції, стабільність. Він уже терпіти не може тимчасових правителів. Бо вони вбивають у свого народу бажання працювати, крадуть у нього майбутнє.

Борис СОМАРІН.

Фейлетон

Експеримент—дробина

Відтоді як дід Опришко, який за свої чесноти звався на селі Протестантом, почув про урядовий «ексксримент» стосовно оподаткування, він почав усерйоз готуватися до громадянської війни.

Щоранку читав газети, а щовечора начищав до зайчиків свого бердана. Вдень чіпляв на тин онукові каракулі зі словами «проект закону про введення у порядку експерименту єдиного податку для сільгоспвиробників» і розстрілював його до останньої літерки. Потім садовив на коліна першокласника онука і починав підлещуватися, щоб малий написав ще одного однойменного закону. Бо, виходило, що не настрілявся.

— Ти поспитай, Юрчику, у старого Охріма, — кивав оком дід у бік обійстя свого немічного друзяки, з яким знався ще з часів колективізації, — що таке продрозверстка. Він розповість, як ховали зерно від продзагонів, інтернаціоналістів та інших бісових активістів. Ховали хліб, а потім ховали одне одного через його нестачу. А тим часом не вистачало хліба, бо не вистачало розуму. А воно показує, що не вистачає й дотепер.

Бо той закон, який він називає ексксрикментом, вже обіцяє продрозверстку трудівникам полів Старобешівського району на Донеччині, Глобинського району на Полтавщині та Ужгородського району, що в Закарпатській області. Згідно з документом, який тепер знову виступає як мішень для бердана Опришка, єдиний податок вбирає в себе ПДВ, податок на прибуток, доходи громадян, плату за землю, податок з власників транспортних засобів, збори до Чорнобильського та інших фондів. Щоправда, селяни Старобешівського та Ужгородського районів таки сплачуватимуть ПДВ. Головне в іншому: податок має бути сплачено або в грошовій формі, або у вигляді поставок сільськогосподарської продукції заготівельними і переробними організаціями, з якими районна держадміністрація укладає відповідні угоди. Об'єктом оподаткування є площа орних земель, яка належить суб'єктові господарювання або передана йому у використання. Визначено, що ставка єдиного податку для Глобинського району становить 79,48 грн., або 338 кг м'якої пшениці третього класу за кожний гектар оранки. Для Старобешівського та Ужгородського районів — 51,70 грн. і 60,10 грн. відповідно. І ці розміри Кабмін змінить лише в майбутньому бюджетному році. Втім, податок можна сплачувати не лише зерном, а й молоком, м'ясом та іншою сільськогосподарською продукцією. А погребуєш вказівку згори — поставлять до фешенебельної стінки. За невчасну сплату єдиного податку закононеслухняні селяни сплачуватимуть 0,3 відсотка недопоставленої продукції за кожний прострочений день. А за невчасне перерахування коштів заготівельниками і переробниками встановлено штраф у 120 відсотків облікової ставки НБУ до повного погашення заборгованості. Проте дід Опришко, який вже закликає село заривати зерно, не вірить, що цим і обійдеться. Він начищає до зайчиків свого бердана, очікуючи наїзду з району податкового продзагону. З огляду на те, що податківці здобули право займатися оперативно-розшуковою діяльністю, Охрім і цього разу не далекий від істини.

Сергій ВЛАД.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 1 лютого 1997 року Загальна сума заборгован.	на 16 лютого 1998 року Загальна сума заборгован.	на 21 лютого 1998 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	5156.3	5293.7	5355.5
в тому числі:			
— по бюджетних організ.	783.4	852.8	854.6
— по небюджетних організ.	4372.9	4440.9	4500.9
По всіх підприємствах і організаціях терміном:			
— до місяця	475.0	463.5	490.0
— від 1 до 2 місяців	472.1	521.6	538.0
— від 2 до 3 місяців	538.3	541.5	536.3
— понад 3 місяці	3670.9	3767.1	3791.2

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ
станом на 21 лютого 1998 року за всіма організаціями і установами

(тис. грн.)

	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин:							
			відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Вінницька	11743	157766.1	0	0.0	11743	157766.1	0	0.0	0	0.0
Волинська	13475	114401.6	0	0.0	13463	114342.8	0	0.0	12	58.8
Дніпропетровська	9447	569829.2	0	0.0	9396	569758.7	0	0.0	51	70.5
Донецька	55578	793562.8	0	0.0	15528	793523.3	0	0.0	50	39.5
Житомирська	11478	141628.3	0	0.0	11468	141596.6	0	0.0	10	31.7
Закарпатська	1858	43985.6	0	0.0	1858	43985.6	0	0.0	0	0.0
Запорізька	5138	220886.4	0	0.0	5067	220829.1	0	0.0	71	57.3
Івано-Франківська	2133	116079.2	0	0.0	2132	116046.2	0	0.0	1	33.0
Київська	3363	189411.7	0	0.0	3300	189157.9	0	0.0	63	253.7
Кіровоградська	9287	152942.6	0	0.0	9278	152924.0	0	0.0	9	18.6
Республіка Крим	2489	194986.8	0	0.0	2442	194913.4	0	0.0	47	73.4
Луганська	8457	498512.6	0	0.0	8324	497883.5	0	0.0	133	629.2
Львівська	16660	233614.0	0	0.0	16130	233201.8	0	0.0	530	412.3
Миколаївська	3118	137588.6	0	0.0	2995	137235.6	0	0.0	123	353.0
Одеська	6064	154262.6	0	0.0	5693	153920.5	0	0.0	371	342.1
Полтавська	2673	163375.2	0	0.0	2672	165375.2	0	0.0	1	0.0
Рівненська	10621	128149.9	0	0.0	10621	128149.9	0	0.0	0	0.0
Сумська	1390	153619.5	0	0.0	1390	153619.5	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	1972	113945.4	0	0.0	1970	113944.0	0	0.0	2	1.4
Харківська	12179	301848.6	0	0.0	12017	301652.8	0	0.0	162	195.7
Херсонська	6855	129021.6	0	0.0	6780	128883.0	0	0.0	75	138.6
Хмельницька	12673	153589.6	0	0.0	12662	153579.8	0	0.0	11	9.9
Черкаська	3309	137907.8	0	0.0	3251	137770.1	0	0.0	58	137.6
Чернігівська	16893	137365.7	0	0.0	16893	137365.7	0	0.0	0	0.0
Чернівецька	8360	77677.2	0	0.0	8225	77415.6	0	0.0	135	261.5
Київ	7298	134606.7	7	12.5	6145	131725.2	0	0.0	1146	2869.1
Оперу НБУ	23	2652.2	0	0.0	23	2652.2	0	0.0	0	0.0
Головне управління НБУ	11	228.0	0	0.0	11	228.0	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	204545	5355445.6	7	12.5	201477	5349446.0	0	0.0	3061	5987.1

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Про доходи в Кабміні говорити не люблять

Як зазвичай, на черговому засіданні Кабміну (четвер) порушувалося безліч питань. Одне з них — стосовно декларацій про доходи. Перший заступник начальника Головного управління державної служби Петро Павленчик, апелюючи до совісті посадових осіб, закликав до 15 квітня опублікувати в ЗМІ декларації про свої доходи за 1997 рік. За його словами, нині з 27 членів уряду декларації про доходи в 1997 році оприлюднили «лише дві-три» особи. Цікаво, що серед тих, хто не відзвітувався, — Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко.

Йшлося й про борги за використаний природний газ. У нинішньому році споживачі оплатили лише 10 відсотків його вартості, це, за словами прем'єра, неприпустимо. Ухвалили провести в неділю 1 березня позачергове засідання уряду й знову повернутися до питання, як змусити неплатників за енергоносії розрахуватися, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Талант, відлучений від науки,

або Як Микита Хрущов львівського історика від сибірскої каторги врятував

З ***А ІВАНОМ КАРПИНЦЕМ енкаведисти прийшли вдень. Довго робили трус у квартирі. Перебрали всі папери, порпалися в шафах, де лежали одяг і білизна, порозкидали застелені ліжка. «Забрали якісь книжки і рукописи. А заодно й батька, — згадує донька вченого Ірина, яка тоді, в сорок четвертому, була дитиною. —Уже на порозі батько обернувся і спробував посміхнутися, підбадьорити нас з мамою. Той татовий погляд я запам'ятала назавжди».***

Прочитаймо тую славу...

Історик Іван Карпинець не виїхав на Захід перед наступом Радянської армії в 1944 році, як то вчинило багато галичан. Хоча йому пропонували це зробити і навіть обіцяли підсобити транспортом. Відмовився, бо не почувався винним. Хіба що воював в Українській Галицькій армії (УГА), а за часів німецької окупації Львова працював у міському архіві. У політику не пхався, до жодної політичної партії не належав. Хоча своєї приналежності до українства не приховував. Як і своїх патріотичних переконань.

У 1932 році, після того, як блискуче захистив дисертацію «Проблеми міст Галичини» і здобув науковий ступінь доктора філософії, йому запропонували місце викладача в Львівському університеті. Але з однією умовою: зректися українського походження й записатися поляком. Та молодий вчений категорично відмовився зробити таким чином наукову кар'єру. Хоча не мав постійної роботи, а за фахом — і поготів! Польська влада не допускала того, щоби українець та ще й недавній учасник визвольної боротьби викладав історію в державних школах. Отож доводилося шукати праці в приватних школах, де читав німецьку й українську мови, а то й взагалі залишався безробітним.

Однак з історичною наукою не поривав. Вельми цікавився проблемами національно-визвольної боротьби на західноукраїнських землях протягом 1918—1919 років.

У 30-х роках з-під його пера виходить така фундаментальна праця, як «Історія 8-ї Галицької бригади», в складі якої пройшов важкий бойовий шлях і сам автор. До речі, це одна з небагатьох робіт українського історика, яка тоді побачила світ — надрукована в часописі «Літопис Червоної Калини». Зі сторінок дослідження постає виразна картина того, що відбувалося в Галичині в зв'язку з розпадом Австро-Угорщини, утворенням Західно-Української Народної Республіки (ЗУНРу) і польсько-українською війною 1918—1919 років. На думку відомого українського історика в діаспорі Лева Шанковського, це один з найкращих творів, що з'явився в Галичині в період між двома світовими війнами. Вартість цієї праці, вважає він, полягає насамперед у максимальному використанні джерел, особливо щоденників, спогадів усних і письмових свідчень учасників подій. Можна тільки шкодувати, що «Історія 8-ї Галицької бригади» — єдина свого роду історія, що інші бригади Галицької армії не мали таких історіописців.

«Цінність цього опису, — стверджує сучасний український історик Феодосій Стеблій, — як у використанні всього наявного на той час комплексу документів, що виходили від обох воюючих сторін, так і в особистих спостереженнях автора як учасника подій, а також у викладі бойової історії бригади на основі співставлення різних точок зору, критичної оцінки як успіхів УГА, так і слабких місць та прорахунків її командування на тлі чітко окресленого внутрішнього і зовнішньополітичного та воєнного становища ЗУНР».

Героїзм і трагедія УГА виразно окреслені в таких працях історика, як хроніка «І курінь 8 бригади УГА» (щоденникові записи бойових дій цієї військової одиниці після переходу Збруча 17 липня 1919 року на Правобережній Україні), нарис «Панцирний поїзд, ч.2» (йдеться про бойові дії бронепоїзда під командуванням четарів Т. Швеця та О. Верхоли з грудня 1918 по травень 1919 року в Галичині), а також розвідка «Чортківська офензива» — розповідь про блискучу наступальну операцію, проведену УГА влітку 1919 року проти польських військ. До речі, остання праця досі ніде не надрукована.

Історичні дослідження І. Карпинця, за словами історика Ф. Стеблія, «заповнювали істотні прогалини в історії західноукраїнського краю XIX —початку XX ст., яка, по суті, тільки-но почала писатися. Разом з тим вони гідно репрезентували львівську історичну школу напередодні другої світової війни. Його праці своїм багатством фактичного матеріалу, повнотою висвітлення проблем не втратили наукової вартості й сьогодні».

Трагічна доля музею

Ще одна яскрава сторінка життя історика Івана Карпинця пов'язана з організацією Музею історико-воєнних пам'яток, який прийняв перших відвідувачів на тодішній вулиці Потоцького (нині — генерала Чупринки, 48) наприкінці листопада 1937 року. Ініціювало ту справу Наукове товариство ім. Т. Шевченка (НТШ), яке разом з товариством «Молода громада» й Українським товариством допомоги інвалідам виступило співзасновником цієї музейної установи. Саме завдяки І. Карпинцю, який майже два роки очолював музей, істотно збагатилися музейні фонди. І насамперед пам'ятками стосовно історії Січових стрільців та Української Галицької армії. Отож уже через кілька місяців свого існування музей розширив експозиційну площу, проводив значну пропагандистську та консультативну роботу. І все це робилося під керівництвом Івана Карпинця, який став одним з провідних істориків Збройних сил ЗУНРу.

Трагічна доля цього унікального музею. Попервах, після приходу на західноукраїнські землі 1939 року нових «визволителів» і заборони діяльності НТШ, планувалося, що фонди закритого музею перевезуть до діючих у місті державних музеїв. Скажімо, до того ж історичного. Однак з'являється доповідна записка членів групи ЦК КП(б) У в місті Львові М. Бажана й І. Сірика на ім'я М. О. Бурмістенка, в якій основну частину матеріалів Музею історично-воєнних пам'яток рекомендовано передати до архівного управління НКВС, а окремим «рекомендаційним» пунктом, по суті, винесено вирок: «Музей «Українського війська» (так його названо у довідці. — **В. К.**) закрити як націоналістичний. «Це означало приречення збірки на цілковите знищення, — пишуть сучасні львівські дослідники музейної справи Володимир Бойко і Люба Коваль. — До сьогодні збірка вважалася знищеною повністю. Тільки в 1995 році у фондах Львівського історичного музею авторами віднайдено її частину, яка становить 351 найменування, тобто десяту частину колишнього зібрання».

Рукописи не горять. Але до читача просяться

Пригадуєте слова, з якими Син Божий — Ісус Христос звернувся до апостолів у Нагірній проповіді: «Ви —сіль землі. Коли ж сіль звітріє, чим її солоною зробити? Ні на що не придатна більше, хіба — викинути її геть, щоб потоптали люди». Мабуть, таку нелегку роль месії мала в нинішньому столітті й справжня українська інтелігенція, до якої належав історик Іван Карпинець. Вона була сіллю й світлом нашого уярмленого народу і все робила, щоби ми, українці, зберегли свою мову, історію, культуру. Щоби не стали безсловесним придатком сильніших сусідів, не загубилися на задвірках чужих імперій.

Отож тепер маємо віддати належне тим апостолам правди і чину, яким не давали роботи за фахом, яких намагалися зламати «виховними годинами» в берієвсько-авакумівському відомстві, а то відправляли на вірну загибель у концтабори. І насамперед маємо донести до нинішнього покоління правду про сподвижництво й мучеництво тих благородних людей, їхні думки і прагнення, котрі знайшли відображення в художніх творах, наукових дослідженнях, щоденникових записах... Бо все це — не просто історичні раритети, а передусім — кровоносні судини вітчизняної літератури, культури, науки... Отож треба очищати їх від «шлаків» суб'єктивізму, ідеологічної упередженості, класової зашоренності. Скажімо, видати історичні праці того ж Івана Карпинця, які знадобляться науковцям і студентам, вчителям і сільським краєзнавцям, котрі цікавляться історією. Усі начебто «за», та коли доходить до конкретних справ, відповідь традиційна: нема грошей. Нема в держави, але ж є інші джерела —різні фонди, асоціації, фундації... Та й, зрештою, у тому ж Львові можна зекономити гроші для видання праць земляка, відмовившись від кількох фуршетів, якими так часто тепер люблять завершувати різні наукові, культурні чи політичні імпрези.

Хоча добре ім'я вченого все-таки повертається до тих, для кого він невтомно працював. У Львівському музеї етнографії організували виставку, присвячену життю і науковій діяльності історика. Його іменем названо одну з львівських вулиць, а на будинкові по вулиці Новий Світ, де жив учений, з'явилася меморіальна дошка. Сподіваємося, що львів'яни не забудуть свого земляка і цього року — в соту річницю від дня його народження.

* * *

Десь через два тижні Іван Карпинець несподівано повернувся з-під арешту, що було тоді у Львові рідкісним випадком. Бо за багатьма арештованими взагалі сліди губилися і родичі нещасних донині не знають, де знайшли близькі їм люди останній спочинок. «Батько виглядав блідим, стомленим, заляканим, —згадує донька історика Ірина. — Він ніколи не розповідав, що пережив у тюрмі, як там з ним поводилися. А тоді, в далекому сорок четвертому, коли переступив поріг свого помешкання, обійняв маму і мовив: «Я знаю, що ти, рідна, пережила за ці дні. Але ніхто нічим не зможе мені дорікнути».

Йому не «дорікали». Але сталося так, що невдовзі Іван Карпинець опинився без роботи. Цілий рік «перебивався» якимись одноразовими дрібними заробітками (а роки були тяжкі, післявоєнні!), щоби сім'я не померла з голоду. Нарешті влаштувався викладачем німецької мови у Львівському зооветеринарному інституті, а через півтора року перейшов на таку ж посаду в торгово-економічний інститут. По суті, від історичної науки його відлучили. 17 листопада 1954 року зболене серце Івана Карпинця зупинилося — було йому лише 55 років.

А тоді, в сорок четвертому, вченому вдалося уникнути сибірського етапу, а можливо й розстрілу, завдяки втручанню в цю справу першого секретаря ЦК КП(б) України Микити Хрущова. Поклопотався за І. Карпинця відомий композитор Василь Барвінський, який був тоді депутатом і мав доступ до перших осіб. Однак і це через кілька років не врятувало його самого від арешту й сибірських концтаборів.

Тодішня система всіляко нищила таланти, не давала їм нормально розвиватися. А тим паче — національно свідомі таланти. Та ще й з України!

Львів — Київ.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

«Труять не раз думку народню»

25 лютого 1871 року народилася Леся Українка

Слова, винесені в заголовок, взяті з листа Поетеси до Михайла Кривинюка — чоловіка її сестри Ольги, написаного в Сан-Ремо (Італія), де Леся Українка перебувала на лікуванні. Йдеться в ньому про брошуру, присвячену історії «відносин України до Москви». «Не мені б писати таку роботу, а якому професорові історії, та що ж, коли професори не хотять такого писати», — гірко зауважувала Поетеса й додавала, що її праця «послужить хоч якимсь «противоядием» тим брушурам про Хмельниччину і «воссоединение», що служать досі єдиною історією України».

Актуально звучать слова авторки «Лісової пісні», адже сьогодні можна почитати про неї не тільки як про «ідеолога української соціал-демократії», «духовну предтечу» більшовизму, але й, м'яко скажемо, жінку з надто широкими й вільними поглядами на інтимне життя людини (зауважимо, що беремо до уваги лише публікації авторів — власників дипломів докторів наук).

Зрозуміло, що Леся Українка-інтелектуалка, безумовно прагнула бути поінформованою про суспільне життя свого часу, але політичні ідеї ніколи не визначали її духовний портрет. «Чим далі читаю, тим більше розчаровуюсь», — пише Поетеса в листі до сестри Ольги 30 серпня 1897 року про «Капітал» К. Маркса. А соціалізм Чернишевського їй здавався «казарменно-барачним, гуртожитським», Леся Українка не могла не звернути уваги, читаючи роман «Що робити?», яким так захоплювався В. Ленін, як «нові люди» — будівники російського комунізму — влітку живуть в поселеннях («як шахівниціх»), а взимку їдуть в «Нову Росію» — країну, що повинна була виникнути на місці теперішньої Сахари» (?!)

Як людина високих естетичних ідеалів Поетеса вміла захоплюватися всім справді значним в російській літературі, але чітко визначала шлях розвитку української духовності як європейський. Вона мала програму перекладів світової літератури на українську мову, куди входили твори Сервантеса і Шекспіра, Міцкевича і Гейне, Петрарки і Бальзака... Добре розуміла, що бачити світ лише через російське вікно —це шлях в безвихідь. «Біда, що більшість нашої української громади сидить на самій нуждденній російській пресі, — бідкається вона в листі до М. Драгоманова (17. III.1891). — Та вже тепер... багато хто береться до французької, німецької, англійської та італійської мови, аби могти читати чужу літературу».

Минуло вже сто років, але слова Лесі Українки не втратили свого значення. Хіба це не програма дій будівникам незалежної України?

В згаданій брошурі про «відносини України до Москви» Поетеса пише не про ініціацію протистояння з російським народом, а про царську політику: «Хотілося би викрити всю ту деморалізацію, що вносила вона в наш народ... зруйнування Січі було останнім і найбільшим способом до цілковитого закріпачення люду, бо не стало ні схову для втікачів, ні прикладу комуністичного господарства на Україні».

«Ми не бажаємо собі такого стану, що «славянские ручьи сольются в русском море», — признається Леся Українка в листі до Ф. Волховського (1903). В цьому ж році вона висловлює бажання «хоч в абіссінське горожанство перейти, аби не бути російською підданою».

Словом, нам сьогодні надається щаслива можливість пізнати видатну Поетесу такою, якою вона була, без ореолу мучениці та міфів про «Доньку Прометея». Взяти хоча б похорон Лесі Українки в Києві влітку 1913 року — досить скромний як для такої значної постаті. Адже це був час канікул і кияни, особливо молодь, ще не повернулися в місто. Трагічна доля родичів Поетеси в Радянській Україні. Лише смерть врятувала матір Лесі Українки від арешту. В сталінських ГУЛАГах опинилися чоловіки сестер Ольги — Михайло Кривинюк та Ізидори — Юрій Борисов, а потім і сама Ізидора. Не уник переслідування й чоловік Поетеси Климент Квітка —врешті-решт змушений був покинути Україну й оселитися в Москві. Страх перед репресіями змусив родичів Лесі Українки виїхати за кордон (досі їхні нащадки живуть в США та інших країнах).

Така правда про найбільшу Поетесу України.

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ВЕРХОВНУ РАДУ

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає повноваження, порядок організації і діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Стаття 1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим — представницький орган Автономної Республіки Крим

Представницьким органом Автономної Республіки Крим є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, яка здійснює свої повноваження на підставі Конституції України і законів України, Конституції Автономної Республіки Крим і нормативно-правових актів Автономної Республіки Крим з метою сприяння реалізації прав та інтересів населення автономії та вирішенню питань життєдіяльності регіону.

Стаття 2. Принципи діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Верховна Рада Автономної Республіки Крим здійснює свою діяльність на принципах:

верховенства права;

конституційності;

законності;

гласності;

колегіальності;

поєднання інтересів Автономної Республіки Крим та загальнодержавних інтересів України;

врахування особливостей, передбачених статтею 132 Конституції України;

правової, організаційної і матеріально-фінансової самостійності в межах повноважень, визначених Конституцією і законами України, Конституцією Автономної Республіки Крим;

судового захисту.

Стаття 3. Правові засади діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Діяльність Верховної Ради Автономної Республіки Крим визначається Конституцією України, цим Законом, Конституцією Автономної Республіки Крим, регламентом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, іншими нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим в межах її повноважень.

Стаття 4. Склад і строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Верховна Рада Автономної Республіки Крим складається з 100 депутатів, які обираються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, його перший заступник і заступник, голови постійних комісій Верховної Ради Автономної Республіки Крим здійснюють свої повноваження на постійній основі.

Строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим — чотири роки.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим є повноважною за умови обрання не менш як двох третин від її загального складу.

Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим попереднього скликання припиняються з моменту відкриття першої сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим нового скликання.

Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим можуть бути припинені Верховною Радою України достроково на підставах і в порядку, визначених Конституцією України.

Стаття 5. Депутат Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим може бути громадянин України, який має право голосу, на день виборів досяг 18 років, проживає в Україні не менше п`яти років.

Не може бути обраним до Верховної Ради Автономної Республіки Крим громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим не можуть одночасно бути членами Ради міністрів Автономної Республіки Крим, представником Президента в Автономній Республіці Крим, мати інший представницький мандат.

Депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, які працюють на постійній основі, не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової та творчої у позаробочий час, входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку.

Організація і проведення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим визначаються законами України, нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань, віднесених до її компетенції.

Статус депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим визначається відповідним законом України.

Стаття 6. Здійснення повноважень депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Депутат Верховної Ради Автономної Республіки Крим має всю повноту прав, які забезпечують його активну участь в діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим та її органів, виконує їх доручення.

На час проведення засідань Верховної Ради Автономної Республіки Крим, постійних комісій Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а також для здійснення депутатських повноважень в інших випадках, передбачених цим Законом, депутат звільняється від виконання виробничих або службових обов`язків з відшкодуванням йому середньої заробітної плати за основним місцем роботи та інших витрат, пов`язаних з депутатською діяльністю, за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим.

Депутат зобов`язаний брати участь у роботі Верховної Ради Автономної Республіки Крим та її органів.

Депутат Верховної Ради Автономної Республіки Крим не може використовувати свій депутатський мандат в цілях, не пов`язаних з депутатською діяльністю.

Повноваження депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим припиняються одночасно з припиненням повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Повноваження депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим припиняються достроково за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим у випадках:

1) складення повноважень за його особистою заявою;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

3) визнання його судом недієздатним або безвісно відсутнім;

4) припинення громадянства України або вибуття на постійне місце проживання за межі України;

5) відкликання виборцями;

6) смерті;

7) в інших випадках, передбачених чинним законодавством.

Зайняття депутатом посади, не сумісної з депутатським мандатом, тягне за собою припинення його повноважень з моменту зайняття такої посади.

У разі дострокового припинення повноважень депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим згідно із законодавством проводяться вибори депутата замість вибулого.

Стаття 7. Підстави для відкликання депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Підставами для відкликання виборцями обраного ними депутата є:

1) порушення депутатом Конституції і законів України, інших актів законодавства України, Конституції та нормативно-правових актів Автономної Республіки Крим;

2) незадовільне виконання депутатських обов`язків, визначених цим Законом та іншими законами України;

3) використання депутатського мандата в особистих та корисливих цілях, систематичне порушення норм етики і моралі.

Порядок відкликання депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим встановлюється законом України.

Стаття 8. Сесія Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Діяльність Верховної Ради Автономної Республіки Крим здійснюється сесійно і складається з пленарних засідань Верховної Ради Автономної Республіки Крим і засідань її органів.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим збирається на першу сесію не пізніше ніж на тринадцятий день після обрання не менше двох третин від встановленого числа депутатів.

Першу сесію відкриває і веде до обрання Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим голова виборчої комісії Автономної Республіки Крим.

Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим попереднього скликання припиняються з моменту відкриття першої сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим нового скликання.

Засідання Верховної Ради Автономної Республіки Крим проводяться відкрито. У разі необхідності Верховна Рада Автономної Республіки Крим за своїм рішенням може проводити закрите засідання.

Стаття 9. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим

1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим здійснює нормативне регулювання з питань:

1) сільського господарства і лісів;

2) меліорації і кар`єрів;

3) громадських робіт, ремесел та промислів; благодійництва;

4) містобудування і житлового господарства;

5) туризму, готельної справи, ярмарків;

6) музеїв, бібліотек, театрів, інших закладів культури і історико-культурних заповідників;

7) транспорту загального користування, автошляхів, водопроводів;

8) мисливства, рибальства;

9) санітарної і лікарняної служб.

2. До відання Верховної Ради Автономної Республіки Крим належить:

1) прийняття Конституції Автономної Республіки Крим та подання її на затвердження Верховної Ради України, внесення у встановленому порядку змін до неї, а також прийняття нормативно-правових актів, контроль за їх виконанням;

2) призначення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затвердження складу виборчої комісії Автономної Республіки Крим;

3) прийняття рішення про проведення місцевого референдуму;

4) визначення порядку управління майном, що належить Автономній Республіці Крим;

5) визначення порядку управління майном, що знаходиться на балансі Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

6) визначення переліку майна Автономної Республіки Крим, що не підлягає приватизації;

7) затвердження бюджету Автономної Республіки Крим та внесення змін до нього, контроль за його виконанням, прийняття рішення щодо звіту про його виконання;

8) встановлення податків і пільг на податки відповідно до законів України;

9) прийняття рішень щодо випуску місцевих позик;

10) утворення позабюджетних цільових (у тому числі валютних) фондів, затвердження положень про ці фонди, затвердження звітів про використання зазначених фондів;

1) вирішення відповідно до законодавства України питань про створення спільних підприємств, у тому числі з іноземними інвестиціями;

12) затвердження програм Автономної Республіки Крим з питань соціально-економічного і культурного розвитку, раціонального природокористування, охорони довкілля згідно із загальнодержавними програмами, внесення змін до них і контроль за їх виконанням;

13) вирішення питань адміністративно-територіального устрою відповідно до законодавства України; визнання статусу місцевостей як курортів; встановлення зон санітарної охорони курортів;

14) участь у забезпеченні прав та свобод громадян, національної злагоди, сприяння охороні правопорядку і громадської безпеки;

15) забезпечення функціонування і розвитку державної та національних мов і культур в Автономній Республіці Крим; охорона і використання пам`яток історії;

16) участь у формуванні основних засад внутрішньополітичної та зовнішньоекономічної діяльності України, розробленні та реалізації загальнодержавних програм з питань, що стосуються інтересів Автономної Республіки Крим;

17) обрання Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, його першого заступника і заступника, звільнення їх з посади;

18) утворення Президії, постійних і тимчасових комісій Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обрання голів постійних і тимчасових комісій;

19) затвердження регламенту Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

20) утворення апарату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затвердження його структури, чисельності і витрат на його утримання; визначення порядку організації і діяльності апарату; призначення на посаду та звільнення з неї за поданням Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим керівника Секретаріату та керуючого справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

21) призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим відповідно до Конституції України;

22) призначення за поданням Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим членів Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

23) затвердження за поданням Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим структури і чисельності Ради міністрів, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим та кошторису витрат на їх утримання;

24) створення і ліквідація за пропозицією Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим міністерств і республіканських комітетів Автономної Республіки Крим в межах коштів, передбачених бюджетом;

25) звільнення з посади на підставі і в порядку, передбачених Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим, нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, членів Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

26) заслуховування інформації начальника Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Криму, начальника Головного управління Служби безпеки України в Криму, прокурора Автономної республіки Крим, порушення перед відповідними органами питання про звільнення їх з посади;

27) зупинення дії постанов і розпоряджень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у випадках, якщо вони суперечать Конституції і законам України, Конституції Автономної Республіки Крим та іншим нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, з одночасним зверненням до Президента України щодо їх скасування;

28) ініціювання введення надзвичайного стану і встановлення зон надзвичайної екологічної ситуації в Автономній Республіці Крим чи в окремих її місцевостях;

29) заслуховування звітів Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим і членів Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

30) прийняття постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим про недовіру Голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим та іншим членам Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

у разі прийняття постанови про недовіру Голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим простою більшістю від складу депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим звільнення Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим з посади відбувається у порядку, передбаченому Конституцією України;

у разі прийняття постанови про недовіру Голові Ради міністрів Автономної Республіки Крим двома третинами від складу Верховної Ради Автономної Республіки Крим — Президент України дає згоду на звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

31) заснування засобів масової інформації;

32) вирішення в межах повноважень, наданих Автономній Республіці Крим Конституцією і законами України, питань, що стосуються земельних відносин, використання природних ресурсів, розмірів плати за використання природних ресурсів, розмірів плати за користування ними;

33) затвердження символіки, заснування Грамоти та Почесної грамоти Верховної Ради Автономної Республіки Крим та інших відзнак Автономної Республіки Крим відповідно до законів України;

34) заслуховування звітів комісій, керівників органів, які утворює та обирає Верховна Рада

АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ

Автономної Республіки Крим, та посадових осіб, яких вона призначає;

35) заслуховування повідомлень депутатів про роботу у Верховній Раді Автономної Республіки Крим, виконання доручень Верховної Ради Автономної Республіки Крим та її органів;

36) розгляд запитів депутатів, прийняття рішень щодо запитів;

37) участь у розробленні та реалізації державних програм повернення депортованих народів, а також програм національно-культурного розвитку корінних народів і національних меншин;

38) прийняття відповідно до законодавства України рішень про організацію територій і об`єктів природно-заповідного фонду Автономної Республіки Крим та інших територій, що підлягають особливій охороні, про оголошення природних та інших об`єктів, що мають історичну, культурну, екологічну або наукову цінність, пам`ятками історії або культури, які охороняються законом.

Законами України можуть бути передбачені інші повноваження.

Стаття 10. Конституція Автономної Республіки Крим і акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Верховна Рада Автономної Республіки Крим приймає Конституцію Автономної Республіки Крим та вносить зміни до неї, які вступають в дію після затвердження їх Верховною Радою України.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим у межах своїх повноважень приймає нормативно-правові акти, які є обов`язковими для виконання на території Автономної Республіки Крим.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим з питань, що мають нормативно-правовий характер, приймає постанови.

З питань організаційно-розпорядчого характеру Верховна Рада Автономної Республіки Крим приймає рішення.

Постанови та рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим приймаються на її засіданні відкритим або таємним голосуванням більшістю голосів депутатів від загального складу Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Право внесення проектів нормативно-правових актів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим належить депутатам Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Раді міністрів Автономної Республіки Крим.

Нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим публікуються і доводяться до відома населення державною мовою та в перекладі на російську та кримськотатарську мови.

Нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим не можуть суперечити Конституції і законам України та приймаються відповідно до Конституції і законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України та на їх виконання.

З мотивів невідповідності нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим Конституції та законам України Президент України може зупинити дію цих нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності.

Стаття 11. Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим

На першій сесії Верховна Рада Автономної Республіки Крим обирає з числа депутатів Голову Верховної Ради Автономної Республіки Крим, його першого заступника і заступника.

Кожен депутат голосує особисто бюлетенем, опускаючи бюлетень до скриньки для голосування.

Голова Верховної Ради представляє Верховну Раду Автономної Республіки Крим у її відносинах з центральними та місцевими органами влади України, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями, громадянами, а також їх об`єднаннями.

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим:

1) веде пленарні засідання сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим, забезпечує підготовку пленарних засідань сесії і організовує контроль за виконанням рішень і постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) пропонує кандидатури на посади першого заступника і заступника Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, голів постійних комісій Верховної Ради Автономної Республіки Крим і на інші посади, передбачені чинним законодавством;

3) затверджує за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим штатний розпис апарату в межах кошторису Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

4) здійснює загальне керівництво підготовкою питань, що підлягають розгляду Верховною Радою Автономної Республіки Крим;

5) підписує нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

6) представляє Верховній Раді Автономної Республіки Крим не рідше одного разу на рік звіт про виконання своїх повноважень;

7) подає Верховній Раді Автономної Республіки Крим кандидатуру для призначення на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим і погоджує кандидатуру для призначення на посаду голови Фонду майна в Автономній Республіці Крим;

8) вручає Грамоти та Почесні грамоти Верховної Ради Автономної Республіки Крим та інші відзнаки Автономної Республіки Крим;

9) скликає позачергову сесію Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

10) подає кандидатури на посади керівника Секретаріату та керуючого справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Інші повноваження та порядок діяльності Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а також його першого заступника і заступника визначаються відповідно до Конституції України та цього Закону Конституцією Автономної Республіки Крим і Регламентом Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим є підзвітним Верховній Раді Автономної Республіки Крим і відповідальним перед нею. Його може бути звільнено з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим, якщо за це проголосувало більше половини від загального складу Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Питання про звільнення з посади Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим може бути внесено на розгляд Верховної Ради Автономної Республіки Крим на вимогу не менш як третини депутатів від загального складу Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим виконує свої обов`язки до відкриття першої сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим нового скликання, крім випадків дострокового припинення повноважень Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим відповідно до цього Закону.

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим в межах своїх повноважень видає розпорядження.

Стаття 12. Заступник Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим має першого заступника та заступника, які обираються Верховною Радою Автономної Республіки Крим з числа її депутатів на строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим таємним голосуванням.

Перший заступник, заступник Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим заміщають Голову Верховної Ради Автономної Республіки Крим у разі його відсутності чи тимчасової неможливості здійснення ним своїх обов`язків.

Розподіл обов`язків між заступниками Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим встановлюється регламентом Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Стаття 13. Президія Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Для координації роботи органів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сприяння депутатам у виконанні ними своїх обов`язків, підготовки сесій, реалізації інших повноважень організаційного характеру, що передаються їй Верховною Радою Автономної Республіки Крим, утворюється Президія Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

До Президії Верховної Ради Автономної Республіки Крим входять за посадою:

Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, його перший заступник і заступник, голови постійних комісій Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Очолює Президію Верховної Ради Автономної Республіки Крим Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Стаття 14. Повноваження Президії Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Президія Верховної Ради Автономної Республіки Крим:

1) скликає сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим і організовує їх підготовку;

2) формує порядок денний і вносить його на затвердження сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

3) координує роботу органів Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

4) забезпечує реєстрацію та офіційне оприлюднення нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Стаття 15. Постійні та тимчасові комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Постійні та тимчасові комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим є органами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, що обираються з числа її депутатів, для вивчення, попереднього розгляду і підготовки питань, які належать до її відання, здійснення контролю за виконанням постанов та рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Постійні комісії обираються Верховною Радою Автономної Республіки Крим на строк її повноважень у складі голови, заступника голови, секретаря та інших членів комісії. У складі постійних комісій має бути не менше восьми і не більше п`ятнадцяти депутатів.

До складу постійних і тимчасових комісій не можуть бути обрані Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим та його заступники.

Постійні комісії за дорученням Верховної Ради Автономної Республіки Крим або за власною ініціативою розглядають проекти програм соціально-економічного і культурного розвитку, раціонального природокористування, охорони довкілля, бюджету Автономної Республіки Крим, контролюють виконання програм і бюджету, вивчають і готують питання про стан та розвиток відповідних галузей господарського і соціально-культурного будівництва, інші питання, які вносяться на розгляд Верховної Ради Автономної Республіки Крим, розробляють проекти постанов та рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим і готують висновки з цих питань, виступають на засіданнях щорічних сесій з доповідями і співдоповідями.

Постійні і тимчасові комісії з питань, що належать до їх відання, мають право безоплатно отримувати від керівників органів, підприємств, установ та організацій, розташованих на території Автономної Республіки Крим, необхідні матеріали і документи, що стосуються їх діяльності.

Організація роботи постійних та тимчасових комісій покладається на голову відповідної комісії. Голова комісії скликає і веде засідання комісії, дає доручення членам комісії, представляє комісію у відносинах з іншими органами, об`єднаннями громадян, підприємствами, організаціями, установами, а також громадянами, організовує роботу по реалізації висновків і рекомендацій комісії. В разі відсутності голови комісії або неможливості ним виконувати свої повноваження з інших причин його функції здійснює заступник голови комісії або секретар комісії.

Засідання комісії скликається в разі необхідності і є правомочним, якщо в ньому бере участь більше половини її складу.

За результатами вивчення і розгляду питань комісії готують висновки і рекомендації. Висновки і рекомендації комісії приймаються більшістю голосів присутніх членів комісії і підписуються головою комісії, а в разі його відсутності — заступником голови. Протоколи засідань комісії підписуються головою і секретарем комісії.

Рекомендації комісій, прийняті в межах їхніх повноважень, підлягають обов`язковому розгляду органами і організаціями, яким вони адресовані. Про результати розгляду і вжиті заходи повинно бути повідомлено комісію у встановлений нею строк.

Постійні та тимчасові комісії для вивчення питань можуть створювати підкомісії і робочі групи із залученням представників громадськості, вчених і спеціалістів.

Питання, які належать до відання кількох комісій, можуть за їх ініціативою, а також за дорученням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, її Голови, заступників Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим розглядатися спільно. Рішення в цих випадках приймаються комісіями окремо та підписуються головами відповідних комісій.

Стаття 16. Апарат Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Діяльність Верховної Ради Автономної Республіки Крим забезпечує апарат Верховної Ради Автономної Республіки Крим, який складається із Секретаріату Верховної Ради Автономної Республіки Крим і Управління справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Секретаріат Верховної Ради Автономної Республіки Крим здійснює організаційне, правове, кодифікаційне, експертне, інформаційне, документальне та інше забезпечення діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим, її органів і депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, створюючи відповідні підрозділи.

Управління справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим здійснює оперативне управління майном і фінансовими коштами, матеріально-технічне забезпечення Верховної Ради Автономної Республіки Крим та її органів.

Структура, чисельність Секретаріату і Управління справами, витрати на їх утримання встановлюються Верховною Радою Автономної Республіки Крим за поданням Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Керівник Секретаріату і керуючий справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим не можуть бути депутатами Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Положення про Секретаріат Верховної Ради Автономної Республіки Крим і Положення про Управління справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим затверджує Верховна Рада Автономної Республіки Крим.

Для висвітлення роботи Верховної Ради Автономної Республіки Крим у засобах масової інформації Президія Верховної Ради Автономної Республіки Крим утворює у складі Секретаріату Верховної Ради Автономної Республіки Крим прес-центр Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Стаття 17. Фінансування і кошторис витрат Верховної Ради Автономної Республіки Крим

Фінансування витрат на забезпечення діяльності Верховної Ради Автономної Республіки Крим передбачається окремим рядком в бюджеті Автономної Республіки Крим.

Кошторис витрат, пов`язаних з діяльністю Верховної Ради Автономної Республіки Крим та її органів, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затверджується Верховною Радою Автономної Республіки Крим.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Дія статті 5 цього Закону в частині щодо необхідності постійного проживання в Україні протягом п`яти років для набуття права бути обраним депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим не поширюється на представників кримськотатарського та інших депортованих народів, які повернулися на постійне проживання в Україну.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
10 лютого 1998 року.
№ 90/98-ВР

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Наші темпи скорочення «оборонки» обеззброюють Захід

(Початок на 2-й стор.).

Учасники семінару провели чотири сесії. Головним предметом обговорення були питання пріоритетів оборонного бюджету в умовах перехідної економіки. Дискусію викликали проблема контролю над оборонними витратами, а також різнополюсні погляди на структуру оборонного бюджету.

Чому збори фахівців такого високого рівня відбуваються в Києві? На семінарі зазначалося, що професіонали оборони обрали його не випадково.

Аналога широкомасштабному скороченню оборонного потенціалу, яке здійснила Україна на шляху демократичних реформ, поки немає.

Нагадаємо: наша країна, котра за радянських часів посідала третє місце у світі за ядерним потенціалом, сьогодні — без'ядерна держава. Однією з перших Україна виконала міжнародну угоду щодо скорочення звичайних озброєнь. На нашій території перебувало майже 30 відсотків військовиків збройних сил колишнього СРСР. Скоротивши армію, Україна урізала й оборонні витрати до 1,5 процента. Під скорочення потрапив і військово-промисловий комплекс, котрий за колишніх часів давав третину валового національного продукту. Це, в свою чергу, позначилося на економічному стані держави. Але тепер Україна належить до країн з низькими оборонними витратами. Таким чином, наша держава методом проб і помилок обрала шлях скорочення оборонних витрат, віддавши пріоритет фінансуванню соціальних програм. Однак на порушення законів фізики з останніми у країні таки скрутно...

Чому нинішній семінар — явище унікальне? На думку заступника секретаря Ради національної безпеки та оборони України Олександра Бєлова, такий міжнародний форум є початком процесу формування професіонального співтовариства фахівців з питань оборони та управління ресурсами тих країн, що активно співробітничають з НАТО. Виходячи з цього визначення, можна зробити —для когось приємний, а для декого і гнітючий — висновок про те, що Україна належить до числа активістів.

Та хоч би як оцінювали минулий семінар прибічники і супротивники НАТО — нам у жодному разі не можна відсторонюватися від побудови нової архітектури європейської та євроатлантичної безпеки.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Любов до іноземця. Це не просто?

За радянських, та й пострадянських часів багато складних побутових питань, а саме: одержання квартир, прописки тощо, — розв'язувалося нашими громадянами легко і просто. За допомогою фіктивного шлюбу. Нині за допомогою такого трюку розв'язують і більш глобальні проблеми.

Молоде покоління, стикаючись із численними труднощами, вирішує, що за кордоном все може бути інакше: лішпе, простіше й веселіше. Питання в тому, як туди потрапити. Адже, як відомо, нас там не чекають. І навіть більше...

Найпростіший шлях, особливо для жінок, знайти собі імпортного спонсора як... чоловіка. Головне, — виїхати і використати спочатку іноземця у мирних цілях, а там можна і вигідне розлучення оформити. Але це вже там. До речі, чоловіки-альфонси у наш час — явище не рідкісне. Але викликає негативніші емоції, ніж жінки, котрі не відмовляться пожити за чужий рахунок.

Однак наші нехитрі фокуси вже давно розкусили, і багато країн вживають активних заходів у боротьбі з дамським десантом з України та СНД до Німеччини, США, Франції, Італії.

Наприклад, узяти фіктивний шлюб у Німеччині до цього часу було неважко. Багато іммігрантів, сплативши певну суму грошей посередникові, могли взяти фіктивний шлюб з німецьким громадянином. Таким чином, низка проблем, пов'язаних з одержанням права на перебування у країні, відразу зникала. Такий шлюб тривав якийсь час, а потім розривався, коли іноземець мав усі необхідні дозволи на проживання в країні.

Тепер християнські партії вирішили покінчити з таким видом злочинності, повідомляє ДІНАУ. За суворіші критерії і ретельну перевірку партнерів під час укладання міжнародного шлюбу виступив, зокрема, міністр внутрішніх справ Баварії Гюнтер Бекштайн, а депутат бундестагу від Християнсько-демократичного союзу Міхаель Тірзе вважає, що необхідно взагалі заборонити іммігрантам брати шлюб із громадянами Німеччини, поки триває процес надання їм статусу біженців...

Правда, до заборони міжнародних шлюбів справа навряд чи дійде, тому що це суперечить конституції і правам людини. Але певні бюрократичні бар'єри все ж будуть. Так, баварське міністерство внутрішніх справ розробляє поради чиновникам, де враховано перелік критеріїв, що свідчать про фіктивний шлюб. Наприклад, якщо партнери перед шлюбом не зустрічалися жодного разу або не можуть спілкуватися якоюсь однією мовою, то навряд чи йдеться про створення сім'ї.

Не встигли політики оголосити про свої наміри, як пролунали протести з боку німецьких правозахисників. Заговорили про відкриту дискримінацію й антиконституційні дії. З цим важко не погодитися.

Та все ж Німеччина — не єдина, хто вирішив протидіяти фіктивному шлюбові. Як повідомляє німецька преса, у Данії вже розробляють закон про заборону шлюбу між громадянами країни та іммігрантами, котрі прагнуть одержати статус політичних біженців.

На жаль, мені не пощастило у консульських відділах посольств кількох європейських держав одержати відповіді на запитання про те, чи існують якісь циркуляри, як відрізнити справжнє кохання їхніх громадян до нас від фальшивого. І це зрозуміло. Ніхто не розкриє секрети складної консульської кухні.

А якщо говорити без натяків, то, мабуть, із 10 шлюбів українців з іноземцями — 95 укладаються із корисливих намірів. Як кажуть, з розрахунку. Можливо, це одна з численних негативних прикмет нашого часу...

Але чи може хтось звинувачувати людей, котрі зважилися на такий крок?

Ігор КУЛІНИЧЕНКО, журналіст

«Привіт» Президентові!

Так за допомогою «ГУ» я виконую прохання «головного українця» Узбекистану, бо для того, щоб особисто передати привіт Леонідові Кучмі від директора гірничо-металургійного комбінату в Навої Миколи Кучерського, необхідно мати виняткову можливість. На жаль.

Та все по порядку.

Наша зустріч відбулася в Узбекистані під час Днів культури України. Господар, саме так хочеться назвати Кучерського, з неприхованим задоволенням демонстрував виставкові фотографії і коментував їх: «Це наша гордість — узбецьке золото. Його вважають кращим у світі — п'ять дев'яток. А це наш кар'єр. Руда залягає на глибині шістсот метрів. Щороку комбінат, на якому працює 75 тисяч осіб, виробляє 52 тонни дорогоцінного металу».

— Можна уявити, скільки виникає проблем! В Україні й невеликі підприємства стогнуть і плачуть: неплатежі, простої. Одне слово, у директора голова болить...

— Проблеми завжди були й будуть. Та ми намагаємося, щоб люди вчасно одержували заробітну платню і ті соціальні блага, які можливі у цей складний час.

— А зарплатня пристойна?

— Ми створюємо умови, щоб чоловік — глава сім'ї — міг добре заробляти. Щоб не втратив поваги в очах жінки. На жаль, нині кохання і гроші дуже тісно пов'язані.

Від запитань про підприємство переходимо до вражень від Днів культури України:

— Як би ви оцінили відродження старих традицій, таких, як Дні культури?

— Це — справжнє свято зі сльозами на очах. Зроблю все, щоб колектив нашого концерну ще раз мав можливість аплодисментами вітати Ніну Матвієнко, Валентина Пивоварова, Миколу Гнатюка, ансамбль танцю імені Павла Вірського. Знаєте, щоб подивитися концерт, дехто діставався за двісті кілометрів. У нас, до речі, працює багато українців. Від кожної такої зустрічі вони молодіють, ліпше працюють і дітей більше народжують. Тож українському роду нема переводу й далеко від України.

А після концерту і виставки була, як і належить, дружня вечеря. Але це окрема розмова...

Що ж до «привіту» Президентові, то Микола Кучерський міг би допомогти і рідній землі налагодити технологію виробництва золота та технологію збагачення уранових руд. Передати свій досвід умілого керівництва гірничо-металургійним комбінатом.

Від редакції.

Коли матеріал готувався до друку, відбувся візит в Україну Президента Узбекистану Іслама Каримова. І під час прес-конференції Каримов з гордістю представив журналістам директора комбінату в Навої Миколу Кучерського, який був серед членів узбецької делегації. Тож Микола Іванович зміг сам передати Леонідові Кучмі привіт.

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Скажи — хто, і я скажу — що

(Початок на 1-й стор.)

А офіційна частина візиту Л. Кучми завершилася підписанням договору і програми економічного співробітництва до 2007 року, а також міжурядової угоди про співробітництво у сфері інформації, державного зв'язку, угоди між міністерствами освіти. Кожен із цих документів може істотно вплинути на подальшу долю України. Про програму економічного співробітництва вже сказано й написано багато, і прогнози поки що аж ніяк не оптимістичні. Чимало політиків України вже висловили своє негативне ставлення не так до співробітництва, проти якого ніхто не заперечує, як проти деяких «перегинів». Так, Голова Верховної Ради Олександр Мороз вважає, що цей договір необхідно вивчити за кожним пунктом. Нема жодних заперечень щодо узгодження тарифної, акцизної та цінової політики. «Так працює весь світ», — відзначив Олександр Мороз. Але необхідно з особливою прискіпливістю підходити до української власності, а надто тієї, яка має стратегічне значення і гарантує економічну незалежність держави.

Народний депутат і екс-прем'єр Євген Марчук слушно зауважив, що, налагоджуючи економічне співробітництво з Росією, глава Української держави повинен передовсім дбати про наші «здорові політичні амбіції». «Треба поводитися гідно, щоб нас у Москві не шпиняли, як хлопчиків, поплескуючи по плечу», — радить Євген Марчук. Загалом же, на його думку, «нині ліпше співробітничати з Європою, Європейським Союзом»...

А народний депутат Сергій Терьохін переконаний, що після підписання довготермінового договору з Росією Україна остаточно втратить свій суверенітет.

Але що зроблено — те зроблено. Єдина надія: договір підписано не між окремими відомствами, а між державами. І тому, згідно з Конституцією України, все одно доведеться передати його на ратифікацію до Верховної Ради. А нашим депутатам вистачить здорового глузду, аби критично підійти до цього документа.

Щодо інших підписаних у Москві документів. Те, що ми віднині обмінюватимемося інформацією і матимемо найліпший міждержавний зв'язок, сумнівів не викликає. А ось про зміст міжурядової угоди про співробітництво у галузі освіти, яка, на перший погляд, не може істотно вплинути на зміни в освітній політиці України, хотілося знати більше. Адже останні півроку депутати Державної Думи Росії активно нав'язують думку: російська мова в Україні — бідна пасербниця, росіяни не мають можливості здобути освіту рідною мовою та й, мовляв, російськомовні у нас зазнають усіляких утисків. Яких змін слід нам очікувати після підписання цієї угоди? Можливо, напередодні наступних президентських виборів Леонід Кучма пригадає своє ж старе гасло і знову запропонує запровадити в Україні державну двомовність. Чи, може, у східних та південних регіонах країни закриють останні українські школи?

Хтось зауважить: занадто невтішний прогноз. Не варто шукати африканця в українських сутінках, насправді ситуація не така трагічна. Можливо. Але ми вже просто звикли, що, сидячи в Києві, влада б'є себе у груди та клянеться не віддавати й дещиці українського суверенітету, а коли їде до Москви, то підписує такі документи, що залишається тільки за голову хапатися. Причому цей закид адресовано не лише Президентові Кучмі. Мабуть, у них там клімат такий і в повітрі витає панслов'янська ідея. І хоч від часу проголошення незалежності минуло вже майже сім років, нас і досі продовжують переконувати, що Україна НЕ МОЖЕ самостійно провадити власну економічну політику, НЕ СПРОМОЖНА самотужки вийти з кризи, НЕ ЗДАТНА розв'язати внутрішні проблеми власними зусиллями. Чи справді вони в цьому переконані, чи, можливо, критично оцінили свої (не держави) здібності? Але вже просто набридло вислуховувати, як можновладці від імені всього народу розписуються у власній недолугості.

Олександр ЯГОЛЬНИК: «Кумирами молодого покоління дедалі частіше стають українські поп-зірки»

І ХОЧА телебачення — це завжди командна гра, ні для кого не таємниця: успіх тієї чи іншої програми пов'язаний передусім з персоною ведучого. З його зовнішнім іміджем, інтелектом, з умінням заворожити ЙОГО ВЕЛИЧНІСТЬ глядача...

Якщо говорити про вітчизняні музичні телепрограми, не можна обминути телешоу «Пісня року» та його ведучого, журналіста і шоу-мена Олександра Ягольника, що за рік своєї присутності в ефірі «Студії «1+1» встиг привернути до себе увагу, здобути симпатію глядачів. Притому, що персона ведучого програми викликає цілий спектр різноманітних «почуттів»: від автографів, шаленого фанатизму (коли буквально відривають гудзики) та існування цілого фан-клубу програми «Пісня року» — до різних брудних публікацій у столичній бульварній пресі.

— Олександре, в сучасному українському телевізійному світі вас уже знають. Які були ваші перші кроки на телебаченні?

— Наприкінці 1991 року я вперше з'явився в телешоу «Своя гра», пізніше — в телепрограмі «М-обсерваторія». Однак вважаю, що головною сходинкою мого зростання як професіонала стала співпраця зі «Студією «1+1» — проект «Пісня року».

— Як мені відомо, такі проекти потребують значної фінансової підтримки. Хто допоміг з початковим капіталом?

— Спонсорів у нас, на жаль, немає. «Тіньового» капіталу також. Виробництвом програми «Пісня року» займається лише «Студія «1+1», яка, зокрема, і фінансує її. Квитки на наші програми в концертному залі КПІ принципово не продаємо, а естрадні виконавці, що беруть участь у нашому телешоу, працюють без гонорарів. Це трохи полегшує нашу роботу.

— Нещодавно в хіт-параді «Київських відомостей» я знайшла телешоу «Пісня року» в номінації «Розчарування року». Бо, цитую, «показуєте дуже багато російських поп-зірок»... На ваш погляд, це що: прорахунок вашої команди чи якесь непорозуміння?

— Це ще одне свідчення того, що в нашого молодого покоління кумирами дедалі частіше стають українські поп-зірки: Олександр Пономарьов, Ірина Білик, Наталя Могилевська, EL-Кравчук, Юрко Юрченко, Ані Лорак, група «Скрябін» та інші виконавці, яких я можу називати дуже довго.

Та «Пісня року» намагається враховувати смаки різних верств населення. Тому мені доводиться балансувати між тим, що подобається молоді, і тим, що люблять слухати їхні батьки та «старші товариші». Будемо об'єктивні: прихильно сприймають молоду українську естраду не всі. Але ... У кожній програмі з російською зіркою (Філіпом Кірковим, «Іванушками» та іншими) обов'язково є українські пісні. Отож тим, хто взагалі не сприймає вітчизняну естраду, мимоволі доводиться спостерігати, як швидко українські виконавці наздоганяють російських. Особливо — молодих... Хтось це не зовсім розуміє, а комусь цей музичний коктейль подобається. Коли різниця між якісним рівнем російської та української поп-музики та відеокліпами зійде нанівець, побачите, якою стане «Пісня року»!..

— Що взагалі визначає популярність тієї чи іншої телепередачі?

— Популярність залежить насамперед від того, як фахово цю програму робить творча команда. Я вважаю, що серед сучасних українських телешоу нам це вдається найліпше. По-перше, в нас доволі непогана журналістська команда; по-друге, маємо найкращого режисера концертних зйомок — Олександра Даругу. У нас також працює чудовий оператор Юрій Метальов, що створює непрохідні кадри. І врешті-решт, команда не може жити без професійного продюсера Ванни Дядюри.

— У якій діяльності Олександр Ягольник реалізовує себе найповніше: у створенні телевізійних проектів, написанні музичних творів чи поповненні власного капіталу?

— Оскільки на музичній журналістиці сьогодні не заробиш, з власним капіталом якось не складається аж ніяк. А стосовно інших видів діяльності, то все це існує для мене в комплексі «Пісня року» — «М-клуб», частини якого гармонійно пов'язані між собою і які, власне, допомагають реалізувати мій творчий потенціал. Єдина проблема — це брак часу.

— А як тоді особисте життя? Для нього час залишається?

— Жодної хвилини! Мені скоро виповниться 28 років, та я залишаюся «хронічним» холостяком і, на жаль, ніяких проблисків не бачу.

— Цікаво, чим займається Олександр Ягольник поза своєю роботою?

— Сьогодні, наприклад, якщо випаде вільна хвилина, прийду додому і спробую трохи відіспатися. Або, якщо з'явиться натхнення, може, вдасться написати нову пісню... Але ж ми домовилися: жодного слова про мою композиторську діяльність.

— До речі, чому?

— Бо тепер голова забита саме телевізійними проблемами. Про творчість поговоримо пізніше, коли буде більш слушний привід. Скажімо, коли вийде касета з піснями Олександра Ягольника.

— Олександре, ви — цілеспрямована людина. Яким уявляєте своє майбутнє через років п'ятнадцять—двадцять.

— Так, у мене є мета, і я до неї йду... Своє майбутнє уявляю на телеекрані поруч з надійною професійною командою. Можливо, спробую організувати якесь серйозне музичне видання. Але найголовніше — створити власну сім'ю. Якщо раніше на першому плані у мене була лише робота, то нині заради коханої я здатен відмовитися від багато чого. І якщо переді мною постане дилема: присвятити себе сім'ї чи продовжувати кар'єру, виберу перше.

— Якщо не таємниця, коли таке станеться? І чи станеться взагалі?

— Коли — не знаю. Хочеться вірити, що справжнє кохання, як то здебільшого буває, прийде до мене зненацька, раптово. Як весняна повінь. Я готовий зробити все, що сказав. Але (посміхається) все-таки маю надію: те, чим я тепер займаюся, моїй коханій сподобається.

Розмову вела **Ольга ГУСАК.**

Фото **Костянтина ЄГОРОВА.**

Оголошення

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

«Олімпійський» готується

Як відомо, 18 березня на головній спортивній арені нашої країни НСК «Олімпійський» футболісти київського «Динамо» прийматимуть у повторному чвертьфінальному матчі Ліги чемпіонів італійський клуб «Ювентус» (Турин). Усіх, звичайно, цікавить, як готується комплекс до цієї події і взагалі до другої нинішнього і першої половини наступного сезону. Про це наша розмова із заступником директора споруди Сергієм ХОРУЖЕВИМ.

— Гадаю, що зранку 18 березня стадіон буде готовий прийняти команди і глядачів...

— Своєрідне приймання «об'єкта» відбудеться напередодні. Адже 17 березня увечері туринці проведуть годинне тренування. А почали ми реконструкцію ще в листопаді минулого року. Ви, либонь, звернули увагу, як змінився Мавританський дворик, де розміщені роздягальні та інші адміністративні приміщення. Його обкладено плиткою, під якою прокладено електропідігрів. Отже, за мінусової температури не утворюватиметься лід, що так заважав раніше футболістам, функціонерам, журналістам. Тут же з'явилися клумба з квітами, маленьке кафе під парасольками.

— Сергію Миколайовичу, мабуть, не тільки дворик вас турбував найбільше?

— Зрозуміло. Просто з нього я почав нашу своєрідну екскурсію нашою спорудою, що змінює вигляд. Вже переобладнано роздягальні (суддівські приміщення відремонтовано значно раніше). Те саме можу сказати і про репортажно-телевізійний комплекс. Відтепер він відповідатиме міжнародним стандартам. Приміщення ложі преси відремонтовано, завезено дуже зручні нові крісла та столи. Обладнано прес-бар. До речі, працівникам мас-медіа, щоб потрапити на прес-конференцію, відтепер не треба буде долати складний маршрут: спускатися ліфтом, а потім підніматися на другий поверх правого крила адмінкорпусу. Спеціальний зал обладнано в ложі преси.

— Що ж, велика подяка вам за турботу від моїх колег. Але цікаво ще й, як почуватимуться глядачі? Може, 18 березня вони сидітимуть вже на зручних індивідуальних пластикових кріслах яскравих кольорів?

— На матчі з «Ювентусом» — ще ні. Адже лише в перші дні березня ми отримаємо першу партію цих виробів. Повністю стадіон «змінить вбрання» до вересня, напередодні старту нового євроциклу. Але, скажімо, в травні, на фінальному матчі Кубка країни, велику частину трибун буде обладнано кріслами. Робота вестиметься якісно, поступово, без авралів і приурочення до певних дат.

— До речі, а де виробляють крісла?

— Ми підписали контракт з італійською фірмою «Монда». Але сидіння виготовляють в іспанській Сарагосі. Звідти морем (це — найдешевший варіант транспортування) їх доставляють до порту Іллічівська. До цього додам, що реконструкції зазнають комунікації, численні мережі, під'їзди до комплексу. Взагалі ми орієнтуємося на дуже високу планку. В Європі є чотирнадцять так званих п'ятизіркових стадіонів. Мріємо і про таку категорію. Але обов'язково — мати дах над трибунами, ресторани, відповідні торговельні точки. Це вже наша перспектива.

— Якщо не таємниця, скільки коштуватиме реконструкція?

— Частину коштів отримали торік. А нинішнього — Верховна Рада затвердила фінансування на НСК «Олімпійський» окремим рядком. І, щоб не балакати багато, повідомлю: держава виділить на всі роботи 18 мільйонів гривень.

Сергій Миколайович розповів також, що, окрім спортивних подій нинішнього року, на головній спортивній арені країни відбудуться грандіозні культурні заходи.

На аренах країни і світу

Плавання. Позавчора в Пекіні фінішував третій етап розіграшу Кубка світу на «короткій» воді. Там виступали два представники нашої країни — запоріжці чемпіон світу-98 Денис Силантьєв і Світлана Бондаренко. Найкращий український плавець батерфляєм побував на геть усіх місцях п'єдесталу пошани: він виграв дистанцію 200 м, був другим на 100-метрівці і третім — на 50-метрівці. А от найшвидша брасистка України виграли всі запливи, в яких брала участь, —100 м і 50 м. Денис та Світлана лідирують у загальному заліку.

Футзал. Першість країни. Перша ліга. Дебютант змагань клуб «Алустон-98» з Алушти, виступаючи в черговому турі у Дніпропетровську проти місцевого «Металіста», виграв перший матч — 6:5, а в другому поступився мінімально — 2:3, пропустивши третій м'яч на останній хвилині.

Мотокросмени обирають Чернівці

Рішенням генеральної асамблеї конгресу FIM (Міжнародної федерації мотоциклістів) Україні надано право проведення чемпіонату світу і Європи з мотокросу нинішнього року. Обидва етапи цих престижних змагань відбудуться на мотодромі в Чернівцях (травень і червень). Недавно цю нову споруду оглянули фахівці міжнародної федерації і дали йому найвищу оцінку.

Обласна асоціація «Техноспорт», яка опікується мотодромом, розпочала вже підготовку до згаданих змагань. Звісно, готуються взяти участь у них і буковинські мотокросмени, які нині — одні з найкращих у країні.

«Голос України» буде інформаційним спонсором чемпіонатів світу та Європи з мотокросу на Буковині.

Василь БАБУХ.

Можуть з'явитися проблеми... «зайвого квиточка»

Два з половиною тижні залишається до повторного матчу 1/4 фіналу Ліги чемпіонів з футболу — «Динамо» (Україна, Київ) — «Ювентус» (Італія, Турин). Але вже сьогодні охочих придбати квитки на цей поєдинок —десятки тисяч.

— Хочу попередити киян, — каже заступник генерального директора ТОВ «Динамо-Атлантик» Матвій Заміховський, — що бажання потрапити на НСК «Олімпійський» виявили вже більш як 60 тисяч мешканців інших регіонів країни. Колективні заявки надходять щоденно. Наш телефонний апарат (229-52-72) вже гарячий від дзвінків. Отже, поспішайте до кас на НСК «Олімпійський», Хрещатику, в підземному переході на майдані Незалежності. Продаж почався кілька днів тому. Але можете не встигнути. І тоді у вас з'явиться неприємна проблема «зайвого квиточка» ...

На знімку: презентація Ліги чемпіонів з футболу на столичному майдані Незалежності — незабутнє свято.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Олександр БАШКАТОВ, журналіст

Фіаско в японських Альпах

До підсумку виступів українських спортсменів на Олімпіаді в Нагано

«Якби Україна мала необмежені запаси валюти, ми не везли б на Олімпіаду наперед відомих аутсайдерів... Право виступити... отримають лише ті спортсмени, які можуть розраховувати якщо не на медалі, то на місця в першій дюжині атлетів у кожній із дисциплін. Країна з таким високим спортивним потенціалом, як Україна, просто не може дозволити собі, щоб її представляли «туристи» — тобто учасники, які за своїм умінням далеко поступаються визнаним майстрам».

В інтерв'ю, фрагмент якого тут наводиться, наш головний спеціаліст із зимових видів спорту заслужений тренер України Василь Карленко, як бачите, постає людиною, яка тверезо розмірковує, завзято турбується про реноме країни, організатором спорту, який до того ж кревно зацікавлений у заощадженні коштів, що їх надає казна на розвиток «снігових» дисциплін.

Проте з лютого 1993 року, коли Василь Павлович дав процитоване тут інтерв'ю київській газеті «Стадион», він встиг уже двічі звозити на зимові Ігри олімпійські команди, що на три чверті якраз і складаються з «туристів» — спортсменів, які «за своїм умінням далеко поступаються визнаним майстрам»!

Чотири роки тому, 5 березня 1994 року, «Голос України», підбиваючи підсумки виступу наших спортсменів на Олімпіаді в Ліллехаммері, зазначав, що вони, всупереч заявам В. Карленка, здебільшого були сторонніми спостерігачами боротьби за високі місця: 16 українських атлетів опинилися в другій десятці змагальників, 8 — у третій, 8 — у четвертій десятці та далі від тогo.

Урятувала ситуацію блискуча наша фігуристка Оксана Баюл, яка під кінець змагань у Ліллехаммері завоювала золоту медаль в одиночному катанні. Це дало змогу президентові НОК і тодішньому міністрові спорту України Валерію Борзову подати підсумки Олімпіади мало не як фантастичне досягнення нашого спорту. Хоча, крім «золота» Баюл і «бронзи» Валентини Цербе, в активі української команди було лише одне четверте та два п'ятих місця. І це при чотирьох з гаком десятках спортсменів, привезених до Ліллехаммера!

Газета тоді дійшла висновку, що без планомірного, добре підтриманого державою розвитку зимових видів спорту в Україні годі і мріяти про гідні виступи на снігових олімпіадах.

Проте за чотири роки після Ліллехаммера практично нічого не було зроблено для модернізації наявних баз зимового спорту в Закарпатті, на Івано-Франківщині, Львівщині, в Сумах, не збудовано жодної нової зимової бази. Тим часом умови для існування такого «козирного» раніше у нас виду спорту, як фігурне катання, різко погіршилися — пороз'їжджалися сильні тренери, підстрибнули до небес орендні ставки, прогнали з льодових майданчиків не тільки вихованців спортшкіл, а й провідних майстрів. Не стало краще в Україні і з асигнуваннями на спорт вищих досягнень.

І ось ми дізнаємося, що в Нагано готуються летіти аж 56 наших спортсменів, які виступлять у 10 видах спорту! Знову керівні спортфункціонери починають палко стверджувати, нібито українські хлопці та дівчата мало не поголовно готові боротися за нагороди Ігор, немовби жодних аутсайдерів в олімпійській команді не передбачається.

А під дзвін обіцянок знову нишком почала формуватися чергова грандіозна олімпійська делегація — із 153 чоловік! Тобто на кожного спортсмена припадало 1,7 «супровідника». Звісно, адже Україна — найбагатша серед країн-учасниць Олімпіади, їй цілком по кишені повезти за тридев'ять земель і силу-силенну спортначальства, і багатьох потрібних НОКу людей... Зазначимо, що в середньому на кожного спортсмена в Нагано припадало 0,5 «супровідника».

То чого домоглися в японських Альпах посланці 50-мільйонної країни? Однієї-єдиної срібної медалі, яку виграла відома українська біатлоністка Олена Петрова. Ще в активі команди три четверті місця і два п'яті. Це 18 очок у неофіційному командному заліку (17-те місце серед країн, чиї атлети потрапили до перших шісток).

Втрат було, на жаль, значно більше. Провалилися наші фігуристи — жоден з них вище за 9-те місце не піднявся. Безнадійно слабо виступили лижники-гонщики, біатлоністи, стрибуни з трампліна, ковзанярі. Можна навести ще такі гнітючі викладки: 14 разів українські спортсмени посідали місця в другій десятці змагальників, 12 разів — у третій, 15 — у четвертій, 18 разів — у п'ятій-сьомій десятках...

Керівники українського спорту в своїх спічах з приводу успіху того чи того нашого атлета люблять побалакати про те, як багато важить для зміцнення престижу держави перемога її посланця на змаганнях світового масштабу.

А що, запитаємо ми, відбувається з цим престижем, коли, наприклад, українські біатлоністи посідають у Нагано 18-те місце із 18, що стартувала в естафетній гонці? Коли лижники на кожній дистанції приходять у п'ятій-шостій десятці фінішувальників? Коли стрибуни з трампліна серійно приземляються мало не найближче за всіх суперників до гори розгону?

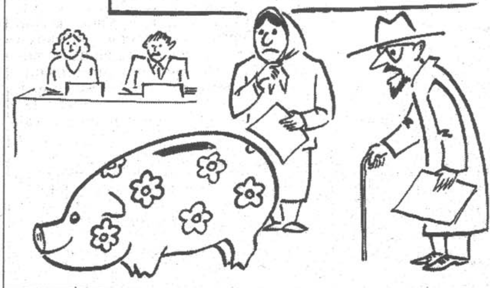
Ні, Олімпіада — не тренувальний полігон, не арена для примірювальних стартів, а поготів не нагода з'явитися на публіці для спортсмена, що сходить за віком, — це змагання найкращих атлетів світу, і право взяти в ньому участь має бути не дароване, а виборене на найбільших змаганнях, які передують Іграм.

Фіаско, що його зазнала українська олімпійська команда в японських Альпах, підводить нас до очевидних висновків: поки не створено — і не профінансовано! —державну програму розвитку в Україні зимових видів спорту, треба навчитися по своєму ліжку простягати ніжки. Тобто в оптимальному обсязі інвестувати лише ті види зимового спорту, котрі мають у нас традиції, міцні тренерські кадри, належних резервістів: жіночий біатлон, фігурне катання, фристайл і, можливо, шорт-трек (в Україні півтора десятка штучних ковзанок —час уже їм знову запрацювати на спорт!).

Не можна більше допускати, щоб підтримка безперспективних у наших умовах видів зимового спорту велася за рахунок урізання і так жалюгідних асигнувань на розвиток легкої та важкої атлетики, боксу, боротьби, художньої гімнастики та інших популярних в Україні видів спорту, які раз у раз приносять нам нагороди на найбільших змаганнях.

А на параді відкриття XIX зимової Олімпіади в Солт-Лейк-Сіті, на відміну від Ігор у Ліллехаммері та в Нагано, можна продефілювати й делегацію лише у 15—20 осіб. Головне, щоб на п'єдесталі пошани було більше наших атлетів, ніж на Олімпіадах у Норвегії та Японії.

Жарт номера

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

П'ЯТА ГРАФА

Павло Безбатченков отримав новий паспорт громадянина України. З золотими літерами та тризубом на синій палітурці, з текстом не тільки українською, а й російською мовою. Бо який же документ може бути серйозним, якщо він не мовою старшого брата? Поставили у ньому штамп прописки, і пішов Павло влаштовуватися на роботу. Не до якоїсь там комерційної структури, куди останнім часом усі пнуться, а таки на державне підприємство, яке донедавна випускало воєнну продукцію, але за конверсією перейшло на виготовлення товарів народного вжитку.

Зайшовши до відділу кадрів, написав заяву, автобіографію і почав заповнювати «лічний лісток по учоту кадрів», що звичайною мовою трактується як анкета. Бланки цих «лічних лістков» беруть свій початок з незапам'ятних часів, і відділ кадрів заводу запасся ними на багато років наперед.

Заповнив Павло всі графи: що батьки його нічим не займалися до Жовтневої революції і в ній не брали участі, бо їх ще на світі не було; що ні сам і ніхто з близьких родичів за кордоном не був і там не проживає; що партійних стягнень не має, бо в партії не перебував; що на окупованій німцями території не мешкав, адже народився через десятиліття по закінченні другої світової війни. Все, як і належить. Лише над одною, п'ятою, графою довго думав, та так незаповненою і подав кадровику.

Той уважно прочитав, звірив з автобіографією і питає:

— А чому графу «національність» не заповнили?

— Та... — мнеться Безбатченков, — не знаю, що й писати. Та, мабуть, вона взагалі тепер не потрібна, бо навіть ось у цьому новенькому паспорті її нема.

— Паспорт — це не резон, — каже кадровик. — Якщо хтось допустив таке безладдя, так це не причина, щоб викреслити цю графу з усіх анкет.

— А що писати? — питає Павло.

— Як це — що? Свою національність пишіть.

— Не знаю я своєї національності, — зітхає Безбатченков. Виростила мене мачуха і вітчим. То я й не знаю, чий я син.

— Цікаво, — каже кадровик, — справді заковика. Пишіть тоді національність за місцем народження. Якщо в Україні — українець, у Росії — руський, у Молдові — молдованин і теде, і тепе.

— І так нічого не вийде, — подумавши, каже Павло. — Наскільки мені відомо, народився я в поїзді «Баку — Шепетівка», то хто ж я за національністю — провідник чи кондуктор?..

Феодосій ЛУЗАН.

Київ.

ЗАРПЛАТА

Зіновій Проклович нарешті отримав зарплату. Окрилений поспішав додому. На зупинці протовпився до салону тролейбуса. Затиснутий з усіх боків пасажирами подумки витрачав зароблені гроші наліво й направо.

Раптом майнула тривожна думка: «У такій тисняві, їйбо, витягнуть!..»

Просунув задубілу руку. Дістався до штанів. Ледь знайшов кишеню, поворушив пальцями...

— А-а де гроші?!

Грошей катма. Є дірка. На всю кишеню...

У животі похололо. Якби не тіснява з усіх боків, упав би.

— Витягли! Ви-тяг-ли!..

Крізь дірку в кишені торкнувся тіла. Раз. Вдруге. Ущипнув. Але болю не відчував. Зовсім. Ущипнув з усієї сили.

— Ти що, «голубий»? — повернув голову приплюснутий усім тілом до Зіновія Прокловича чоловік. — Забери руку з моєї кишені!

— О-о! Вибачте! — зомлів від щастя Зіновій Проклович. — Ціла зарплата. Ці-ла!

Микола ВОЗІЯНОВ.

Харків.

Висівки

Людей ділять на потрібних і непотрібних.

Сервіз — сервірований віз.

Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

Садистка — завідуюча дитячим садком.

Допоки пляшка була повна — три товариші були єдині.

Не хлібом єдиним живе людина. Вона ще хоче ковбаси.

У нас тільки гарантують, але не відповідають за гарантії.

Адама спокусила Єва чи яблуко?

І правду можна подати в різних іпостасях.

Жити весело, та їсти нічого.

Тарас ЛЕХМАН.

Червоноград.

Перлюкізми

- Ніщо свинське людині не чуже.
- Відкупився — не злодій!
- Заробити б купу грошей та й купити собі нові шкарпетки!
- І де люди беруть гроші — не заробляють же?!
- З'ясувалося, що наш народ просто ще не готовий до заможного життя.
- Все погіршується до кращих часів.
- Досліди з народом потрібно б розпочинати з керівництва.
- З кожним днем майбутнє віддаляється.
- Скажи мені — що ти їси, і я скажу — хто ти.
- У нас завжди знайдеться те, чого у нас нема.

Олександр ПЕРЛЮК.

Кіровоград.

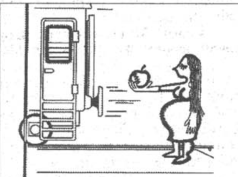
Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Пародії

На тому боці

...І цей день — мов ріки
швидкоплин,
І чатують на тому боці
Сексуальні голодні хлопці.
Я на мить — пролечу,
промовчу...

Наталка ПОКЛАД.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

У Ткача в Михайла
Вже було про річку,
Що тече в Міжгір'ї,
Де джерела б'ють.
А на тому боці
Там живе Марічка
І до неї легінь
Не знаходить путь.
Нині все змінилось,
Як в калейдоскопі, —
Стало все інакше,
Навіть навпаки:
Вже на тому боці
Сексуальні хлопці —
Люті і голодні,
Як в тайзі вовки.
Страх на них дивитись —
Аж палають очі,
Навіть камінь крають
Пазурі стальні.
І стоїть Наталка,
Думає: «Проскочу?
А якщо впіймають,
То з'їздять чи ні?»

Коханий без кори

Ти є дерево без кори,
без коріння, вразливе,
безлисте...
Все ж ти дерево без кори,
що покаране за непокору...
Ти є дерево без кори...

Галина ГАЙВОРОНСЬКА
(«Поезії»).

Будеш бігати до пори,
Доки землю скують морози:
Ти є дерево без кори —
Всю обгризли зайці та кози.
Ти є дерево без гілок,
Без коріння та ще й без листя.
Як точніше сказать — кілок
Чи дрючок, як вважає Христя.
Про кохання не говори,
Не хвали богатирську вдачу.
Ти не тільки що без кори —
Я й сучка на тобі не бачу.
Мов отой, без голок, їжак,
Смішиш фауну ти і флору.
Це я, голубе, тебе так
Покарала за непокору.
Голий знизу, з боків, згори,
Підставляєш вітрам сідницю...
Слухай, бовдуре без кори,
Одягни хоч мою спідницю!

Плач альпініста

...Сон минув — рушниця
не стріля.
Курок не витискає більше
спуску...
Та ввічно квітне твій
спокусний мак,
Тужавіють грудей твоїх
Карпати...

Микола МИКОЛАЄНКО.

Здавалось би, раз джерело не б'є —
Усе. Каюк. Іди, дідуню, спати.
Так що ж мені заснути не дає?
Твоїх грудей засніжені Карпати.
Лише погляну — й сльози із очей.
Що може бути вище в нашім краї?
О, Альпи ніжок, о, Урал плечей,
О лона — таємничі Гімалаї!
Лише побачу — і тьмяніє зір:
Кортить усе помацати руками —
І шиї Анди, й талії Памір,
Сідниць твоїх замріяні Балкани.
Сліпить мене твоїх колін Кавказ,
У хащі манять стегон Кардільєри...
Як жаль, що я поганий скелелаз
(Вже в рюкзаку років тих до холери).
Тож не моргай. Усе, козачко. Піст.
Чи хочеш, щоб зненацька я убився?
Ти зрозумій: який я альпініст,
Як льодоруб у мене затупився?

Петро РЕБРО.

Запоріжжя.

Наші діти — наші клопоти

— Гостей мали, Насте?

— Мали, Ганю, мали. Уже два дні, як поїхали, а в голові ще й досі якийсь шурум-бурум.

— Чого, Насте? Гості — радість. Хоч і клопоту від них чимало. А у вас же сини. Та які!

— Сини-соколи, Ганю. Як злетілися до рідного гнізда... Та в один день... Та з жіночками... Та з дітками...

— Уявляю, Насте, уявляю. Твою материнську радість. Семенову батьківську.

— Чого-чого, а радості було. Повна хата.

— Вони ж у вас із освітою. Усі при посадах. Напевно, гостинцями хату завалили?

— Ганю! Отямся! Які тепер гостинці? Лише балачки та суперечки. І все про політику. Та про парламент. Та про економіку всяку. Як сіли до столу... Батько, зрадівши, чарки поналивав. Я, що вже Бог послав, на стіл швиденько. А вони, це ж Яша, Гриша і Віктор, тільки перехилили і почали... Зразу ніби лагідно, а далі, як дідько в них вселився. Один наперед одного про своє. Мітинг та й годі.

— Чого ж бо то, Насте? Свої ж, рідні.

— А того. Рідні, та вже ніби й не рідні. Не в одній же партії всі.

— Як це — не в одній партії?

— А ось так. Як ми зрозуміли з батьком, Яша — в соціал-демократах, Гриша — в соціалістах, а Віктор — у рухівцях. От зчепилися! І всі три за Україну.

— Чого ж це за Україну, Насте? У батька й матері за столом? Хай би вже за добро, якого ви синкам надбали.

— А вони за Україну. І той її любить. І той. І той. А бачить кожен по-своєму. Один її тягне в Європу. Другий у СНД. Ну, а Вітька, рухівець, каже, що Україну нікуди не треба тягнути, вона мусить бути сама по собі. Вільна, значить.

— Ну, а жінки їхні теж у різнобій?

— Жінки їхні, наші невістки, нічого собі. Більше ложками та виделками брязкали. Хоч кожна, ясна річ, за свого чоловіка стоїть.

— А батько? А ти, Насте?

— А ми? Батько побачив, що таке розгорілося, давай «пожежу» гасити чаркою. А синки, закусивши, ще більше спалахнули. А моє діло закуски носити. Потомилися — втихомирились.

— Ну, ну. Синки у вас, слава Богу!

— Сини — соколи. Нам із Семеном і страшно було слухати їх суперечки, проте й гордість розпирає. Та кожен з них, як послухаєш, і депутатом може бути. І міністром. То не гордитися такими синами?!

— Заздрю вам, Насте. А в нас донька єдина. Теж у місті. Але заміжем за таким макухою, що зовсім без політики в голові.

— Еге! А наші, Ганю, кажу ж, що за два дні такий шурумбурум у голові зробили, що до тями не прийду. Якби Семен не нагадував мені, то забула б, що і свиней треба годувати. Поїхали, хай їм щастить. І нам порад надавали всіляких.

— Яких же?

— Один радить у фермери. Один — у кооперативи. А Гриша, соціаліст, наказав, щоб колгоспу трималися. Все ще, каже, повернеться. Як і було.

— Хоч задоволені синки і невістки?

— А чому б і ні? Не порожняком поїхали. Яшина, соціалдемократова, сала й м'яса набрала. Гришина соціалістка — курей, яєць, варення, квасолі тощо. А Вікторова рухівка ну ні від чого не відмовлялася: бере, що даю. А сам Віктор у батька ще й грошей попросив. На опозиційну боротьбу, мовляв.

— Наші діти — наші клопоти, Насте.

Іван СОЧИВЕЦЬ.

Київ.

Відкрите акціонерне товариство «Київський холодокомбінат № 2»

проводить чергові загальні збори акціонерів.

Збори відбудуться 16 квітня 1998 року о 14-й годині в приміщенні актового залу підприємства за адресою: Київ, провулок Червоноармійський, 3. Реєстрація акціонерів відбудеться з 11.00 до 13.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність та фінансові результати за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Про зміни номінальної вартості акцій.
4. Про внесення змін до статуту товариства.
5. Про нарахування і виплату дивідендів акціонерам.

Довідки за телефоном (044) 269-43-87.

Дешевле?.. Только даром!

ШИНЫ

на любую технику.
Склад в Днепропетровске (самовывоз).
Возможен бартер.
Доставка в любую точку Украины по желанию заказчика.

Тел.: (0562) 44-00-44,44-40-25.
Факс: (0562) 45-11-73.

До відома акціонерів ВАТ Херсонського обласного підприємства фірми «Взуття»

3 квітня 1998 року о 12.00 в актовому залі ВАТ фірми «Взуття», вул. Паровозна, 4, відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт про господарсько-фінансову діяльність товариства за 1997 рік.
2. Затвердження балансу за 1997 рік.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Внесення змін до статуту ВАТ.

Правління.

ВАТ «Біоветфарм»

повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 17 квітня 1998 року об 11-й годині за адресою: Житомирська область, м. Новоград-Волинський, Житомирське шосе, 2, актова зала підприємства.

Порядок денний:

1. Звіт керівництва про фінансово-господарську діяльність за 1997 рік.
2. Затвердження нової редакції статуту товариства.
3. Вибори голови та членів правління.
4. Вибори спостережної ради.
5. Вибори ревізійної комісії.
6. Затвердження внутрішніх нормативних актів.
7. Різне.

Реєстрація акціонерів та довірених осіб проводиться з 8.30 до 10.30.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів необхідно при реєстрації подати доручення, оформлене згідно з чинним законодавством, та документ, що посвідчує особу.

За довідками звертатися по телефону: (04141) 5-22-55.

До відома акціонерів Відкритого акціонерного товариства «Київбудтранс»

15 квітня 1998 року о 15 год. 30 хв. у приміщенні СПТУ-21 за адресою: Київ, вул. Бубнова,4 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Київбудтранс».

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність товариства у 1997 році та завдання на 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного балансу та розподілу чистого прибутку за 1997 рік.
4. Про зміни в установчих документах товариства.
5. Вибори спостережної ради товариства.

Початок реєстрації акціонерів о 14 год. 30 хв.

Для участі у зборах необхідно мати:

1. Паспорт або посвідчення особи.
2. Сертифікат акцій або доручення акціонерів на участь у зборах.

За довідками звертатися:

Київ, бул. Пихачова,1/27,
ВАТ «Київбудтранс».
Тел.295-71-77.

Оргкомітет.

Шановні акціонери ВАТ КДЕЗ «Вугілля»

Правління відкритого акціонерного товариства Київський дослідно-експериментальний завод «Вугілля» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 17 квітня 1998 року о 14-й годині в приміщенні УкрНДІНП «Масма» за адресою: м. Київ, просп. Академіка Палладіна,46.

Реєстрація акціонерів—учасників зборів 17 квітня о 10-й годині. При собі мати паспорт.

Порядок денний

1. Інформація правління ВАТ КДЕЗ «Вугілля» про фінансово-господарську діяльність товариства у 1997 році, та основні напрями діяльності на 1998 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства.
3. Затвердження балансу та звіту товариства.
4. Затвердження розподілу прибутку на 1998 рік.
5. Внесення змін в установчі документи згідно з вимогами діючого законодавства.
6. Різне.

Правління ВАТ КДЕЗ «Вугілля»

Т/факс: 444-22-84; 444-30-44.

ВАТ «Романівський склозавод»,

заснований графом Іллінським-Стецьким у 1903 році, пропонує більше 130 найменувань кришталевих виробів (чарки, келихи, фужери, стопки, стакани, кухлі, графини, сувенірні м'ячі, роги).

Продукція ВАТ — це елегантні лінії, висока якість, помірні ціни.

Можливий бартер.

261630, Дзержинськ Житомирської обл., вул. Жовтнева,97.

Тел.:(04146) 9-12-39, 9-18-06, 9-13-87.

Відкрите акціонерне товариство «Агромаш»

повідомляє, що річні загальні збори акціонерів відбудуться 14 квітня 1998 року за адресою: 258500, м. Корсунь-Шевченківський, вул. Костомарова, 26.

Реєстрація учасників зборів з 10-ї до 13-ї години.

Початок зборів о 13-й годині.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження річного звіту за 1997 рік.
5. Прийняття колективного договору на 1998 рік.

Правління ВАТ «Коксохімпроект»

Повідомляє фізичним та юридичним особам України, які придбали акції товариства, що загальні збори акціонерів відбудуться 16 квітня 1998 року о 14.00 за адресою: м. Донецьк, вул. Первомайська, 12 (актовий зал).

Реєстрація учасників зборів з 13.00 до 14.00.

Порядок денний:

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність за 1997 рік та основні напрями розвитку на 1998 рік.
2. Затвердження змін та доповнень до статуту товариства.
3. Затвердження змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів товариства.
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів;

положення про спостережну раду.

5. Вибір голови та членів спостережної ради.
6. Затвердження реєстратора товариства.

Довідки за телефонами: (0622) 92-14-64, 93-70-23.

До уваги акціонерів ВАТ «Самбірський цукровий завод»

Повідомляємо, що перші загальні збори акціонерів ВАТ відбудуться 10 квітня 1998 року о 13.00 за адресою:

292610, Львівська область, м. Самбір, вул. Коперника, 6.

Реєстрація проводиться з 8.00 до 12.30 год.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження постійного статуту ВАТ «Самбірський цукровий завод».
4. Вибори правління ВАТ «Самбірський цукровий завод».
5. Вибори спостережної ради товариства ВАТ «Самбірський цукровий завод».
6. Вибори ревізійної комісії ВАТ «Самбірський цукровий завод».
7. Різне.

При собі мати документи, що посвідчують особу та права акціонера. Для представників акціонерів —відповідне доручення.

Телефони: (03236) 3-30-10, 3-30-09.
Факс: 3-30-10, 3-30-13.

Шановні акціонери! АТЗТ «Херсонлада»

повідомляє, що 8 квітня 1998 року о 12 годині в приміщенні АТЗТ «Херсонлада» за адресою: м. Херсон, Бериславське шосе, 27 відбудуться загальні збори акціонерів. Реєстрація з 10.30 до 11.30 год.

Для участі у зборах при собі мати:

— документ, що посвідчує особу;
— доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Порядок денний:

1. Звіт правління про діяльність АТЗТ за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про підсумки фінансово-господарської діяльності АТЗТ за 1997 рік.
3. Затвердження основних показників АТЗТ на 1998 рік.
4. Внесення змін в органи управління та контролю.
5. Внесення змін у статут АТЗТ у зв'язку з виходом закону України про внесення змін до Закону України «Про господарські товариства».
6. Затвердження аудитора на 1998 рік.

Довідки за телефонами: 8-0552-51-44-83, 8-0552-51-39-88.

Правління АТЗТ «Херсонлада».

Шановні акціонери ВАТ «Мотор Січ»

Правління відкритого акціонерного товариства «Мотор Січ» повідомляє про проведення 16 квітня 1998 року в конференц-залі (вул. 8 березня, 15) загальних зборів акціонерів:

Порядок денний:

1. Економічний стан ВАТ «Мотор Січ» за підсумками роботи за 1997 р. і перспективи на 1998 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Розподіл прибутку за підсумками роботи акціонерного товариства за 1997 р. і плановий розподіл прибутку за 1998 р.
4. Про індексацію статутного фонду.
5. Створеня ради ВАТ «Мотор Січ» (спостережної ради).
6. Про зміни і доповнення до статуту ВАТ «Мотор Січ», положення про проведення загальних зборів акціонерів, організаційної структури товариства.
7. Затвердження статуту дочірніх підприємств ВАТ «Мотор Січ».

Початок роботи зборів — 14.00.

Реєстрація акціонерів та їх повноважних представників — 15 і 16 квітня ц. р. з 9.00 год. за місцем проведення зборів, на підставі сертифіката акцій та документа, що посвідчує особу акціонера (у представників — також доручення).

Телефон для довідок: (0612) 61-49-85, 61-45-67.

Правління ВАТ «Мотор Січ».

ПРАВЛІННЯ ВАТ «ФІРМА «БЕВЕРС»

оголошує про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Фірма «БЕВЕРС», які відбудуться 23 квітня 1998 року за адресою: 261400, Житомирська обл., Бердичів, вул. Воровського, 12, технічний кабінет фірми.

Початок зборів о 10.00.

Початок реєстрації — о 8.00, кінець реєстрації — о 9.50.

Порядок денний загальних зборів акціонерів (ЗЗА)

1. Затвердження регламенту ЗЗА.
2. Звіти голови правління, спостережної ради і голови ревізійної комісії про виконану роботу за звітний період.
3. Затвердження річного звіту і балансу.
4. Затвердження основних напрямів діяльності фірми і її програми реструктуризації.
5. Затвердження внутрішніх нормативних актів (положень).
6. Внесення змін і доповнень до статуту ВАТ.
7. Вибори наглядової ради.
8. Вибори голови правління і членів правління.
9. Вибори ревізійної комісії.
10. Збільшення статутного фонду ВАТ.
11. Порядок розподілу прибутку ВАТ, отриманого у звітному періоді.
12. Затвердження нового положення про оплату праці на фірмі.

Для участі у зборах при собі потрібно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, а для представників акціонерів — належно оформлене доручення на передачу їм права голосу на загальних зборах акціонерів.

Ознайомитися з усіма матеріалами, що стосуються порядку денного зборів, а також прав і обов'язків акціонера, можливо в художній або технічній бібліотеках ВАТ «Фірма «БЕВЕРС» за адресою: Бердичів, вул. Воровського, 12.

Правління ВАТ «фірма «БЕВЕРС».

ДОПОВНЕННЯ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ЧЕТВЕРТИЙ ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «НАРОДНА ФІНАНСОВО-СТРАХОВА КОМПАНІЯ»

1. Характеристика емітента

1.9. Чисельність службовців товариства: чисельність працівників на 1.10.97 р. становить 21 чоловік.

1.10. Предметом діяльності товариства є: страхова діяльність, розробка і реалізація програм страхування.

1.11. Основні професійні дані про керівників товариства:

1.11.1. Кіценко Михайло Олександрович — голова спостережної ради, освіта вища технічна, виробничий стаж — 30 років.

1.11.2. Вєляєва Євгенія Федорівна — генеральний директор, освіта вища економічна, виробничий стаж —27 років.

1.11.3. Воловодюк Анна Іванівна — головний бухгалтер, освіта вища економічна, виробничий стаж — 20 років.

2. Опис ділової діяльності товариства

На 1.10.1997 р. господарсько-фінансовий стан товариства набув стабільності. Основним видом ділової діяльності товариства є страхування, перестрахування і фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.

3. Дані про емісію цінних паперів

3.9. Дії, що провадяться у разі перевищення або недосягнення рівня передплати.

У випадку, якщо передплата на акції перевищує розмір статутного фонду, загальні збори акціонерів мають право відхилити передплату, що перевищує розмір статутного фонду. Відмова в передплаті провадиться згідно із переліком осіб, що передплатили акції з його кінця. У цьому випадку загальні збори акціонерів повертають виключеним з переліку особам внесені ними кошти не пізніш ніж за 30 днів. У випадку, якщо загальні збори акціонерів не відмовили у зайвій передплаті, збільшується статутний фонд. Акціонерам на сумарну номінальну вартість повністю сплачених акцій, які їм належать, видається сертифікат акцій. Якщо передплата на акції даної емісії не відбудеться, всім акціонерам повертають усі вкладені кошти протягом 30 днів.

3.10. Адреси місць виплати доходів:

Виплата доходів по акціях товариства провадиться за адресою: Київ, пр-т Оболонський, 23-А, к.111.

3.14. Права власників акцій товариства: власники акцій товариства мають право на участь в управлінні товариством. Володіння одною простою іменною акцією товариства дає право на один голос у роботі загальних зборів акціонерів та на одержання дивідендів згідно із рішенням загальних зборів акціонерів товариства.

4. Розмір та порядок виплати дивідендів по акціях ВАТ «Народна фінансово-страхова компанія»: розмір та порядок виплати дивідендів визначають загальні збори акціонерів. Дивіденди можуть сплачуватися 1 раз на рік готівкою в касі товариства, поштовим переказом на особистий чи розрахунковий рахунок акціонера.

Претензії від осіб, що передплатили акції ВАТ «Народна фінансово-страхова компанія», приймаються протягом 15 днів з дня опублікування оголошення.

Інформація про загальні збори акціонерів АКБ «Європейський»

Правління акціонерного комерційного банку «Європейський» повідомляє акціонерів АКБ «Європейський» про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 11 квітня 1998 року за адресою: м. Харків, вул. Карачовське шосе, 44, клуб заводу «Коксохім».

Реєстрація проводиться з 9.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління банку про роботу АКБ «Європейський» за 1997 рік.
2. Розподіл прибутку за 1997 рік. Рішення про виплату дивідендів.
3. Про збільшення статутного фонду шляхом проведення передплати на акції АКБ «Європейський» п'ятої емісії.
4. Про затвердження доповнень до статуту АКБ «Європейський».
5. Про затвердження кандидатури незалежного реєстратора для ведення реєстру акціонерів АКБ «Європейський».

Додатковий випуск акцій проводиться з метою залучення додаткових фінансових ресурсів, розширення можливостей банку по наданню банківських послуг, нарощування масштабів його діяльності.

Загальний запланований обсяг емісії становить 4 100 000,00 (чотири мільйони сто тисяч) гривень, досягнення загального статутного фонду 6300000,00 (шість мільйонів триста тисяч) гривень.

Тип акцій п'ятої емісії — прості іменні та привілейовані іменні.

Номінальна вартість кожної акції — 10 (десять) коп.

Кількість акцій — 41 000 000 (сорок один мільйон) одиниць.

Кількість привілейованих іменних акцій — 50 854 (п'ятдесят тисяч вісімсот п'ятдесят чотири) одиниці.

Кількість простих іменних акцій — 40 949 146 (сорок мільйонів дев'ятсот сорок дев'ять тисяч сто сорок шість) одиниць.

Акції випускаються однією серією на всю суму збільшуваного статутного фонду.

Власник акцій має пріоритетне право на придбання акцій додаткових випусків.

Початок відкритої передплати встановлюється з 11 травня 1998 року по 11 листопада 1998 року.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

1. Документ, що засвідчує особу.
2. Доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів).

310125, м. Харків, вул. Червоношкільна наб., 24, АКБ «Європейський».

Довідки за телефоном: (0572) 28-22-87.

Інформація про діяльність ТОВ «Форт-Інфо»

ТОВ «Компанія Київська Русь-Фортуна» — попередник) за станом на 01.01.1998 року

1	**Найменування емітента**	**ТОВ «Форт-Інфо»**
2	Код ЄДРПОУ	22522236
3	№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 22522236 від 27.09.94 р.
4	Місцезнаходження:	315300, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Бутиріна, 28, к. 1
5	Телефон	3-91-27
6	Телефакс	3-91-27
7	Основні види діяльності	96420 Операції з фондовими цінностями
8	Кількість облігацій	731862 штуки
9	Чисельність працівників	6 чоловік
10	Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	ЗАТ «Київська Русь — Кремінь» вул. Республіканська, 87, вул. Красіна, 71/73.
11	Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	ЗАТ «Київська Русь-Кремінь» вул. Республіканська, 87, вул. Красіна, 71/73.

II. Основні фінансові показники (у тис. грн.).

Показник	**Рік** **звітний**	**попередній**
Балансовий прибуток (збиток)	107,7	177,9
2 Всього по активах балансу	423,4	595,0
3 Всього зобов'язань	531,1	772,9

ТОВ «Форт-Інфо» є правонаступником прав майнових зобов'язань ЗАТ «Інформаційний центр «Київська —Русь» та ТОВ «Компанія Київська Русь — Фортуна» згідно із розпорядженням № 1487-р від 23.12.1997 року міського голови Кременчуцького виконкому.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ МАШИНОБУДІВНОГО ЗАВОДУ «КОМСОМОЛЕЦЬ»

Повідомляємо, що чергові річні збори акціонерів відбудуться 15 квітня 1998 року о 10.00 годині за адресою:

315500 Полтавська обл., м. Лубни, вул. Радянська, 110/1, у клубі товариства.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність за 1997 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту та балансу, розподілу чистого прибутку за 1997 р. та планового розподілу чистого прибутку на 1998 р.
4. Затвердження змін та доповнень до Статуту товариства, та до внутрішніх положень.
5. Різне.

Дата і час реєстрації учасників: 15 квітня з 8.00 до 9.30.

Для участі у зборах акціонери повинні представити реєстраційній комісії документ, що посвідчує особу; представники юридичних та фізичних осіб — доручення на право участі у зборах, та паспорт.

Довідки за телефоном (053615) 26-13.

Правління ВАТ машзаводу «Комсомолець».

Арбітражний суд Полтавської області (314000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 2046/3б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Трансагросервіс» (м. Хорол, вул. Леніна, 59, кв. 44; р/рахунок 010467915 у Хорольському відділенні ПРУ КБ «Приватбанк» м. Хорол, вул. К. Маркса, 21а).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ВАТ «Нямуно банга-Мена» інформує, що 16 квітня 1998 р. за адресою: м. Мена, вул. Кошового, 6 у приміщенні клубу підприємства відбудуться загальні збори акціонерів.

Початок — о 14.00. Початок реєстрації — о 12.30.

Порядок денний:

1. Звіт про роботу підприємства у 1997 році та основні напрями роботи у 1998 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Про затвердження порядку розподілу прибутку за 1997 рік.
4. Про зміни у статутному фонді.
5. Різне.

Відкрите акціонерне товариство «Чернівцігаз»

повідомляє фізичних та юридичних осіб, які придбали акції ВАТ «Чернівцігаз», що загальні річні збори акціонерів товариства відбудуться 27 березня 1998 року об 11-й годині у м. Чернівці, в приміщенні клубу товариства за адресою: вул. Вінниченка, 9-а.

Реєстрація акціонерів — з 9-ї до 11-ї години 27 березня 1998 року.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Чернівцігаз» про фінансово-господарську діяльність товариства в 1997 році.
2. Затвердження річного балансу, розподіл прибутків та збитків за 1997 рік.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затвердження порядку розподілу прибутків та розміру дивідендів по акціях за 1997 рік.
5. Звіт ради товариства.
6. Затвердження нормативних документів.
7. Про збільшення статутного фонду ВАТ «Чернівцігаз» у зв'язку з індексацією основних фондів.
8. Затвердження змін до статуту ВАТ «Чернівцігаз».
9. Різне.

Ознайомитися з документами, що виносяться на розгляд загальних зборів, можна за адресою: м. Чернівці, вул. Вінниченка, 9-а, відділ цінних паперів, кімната № 326, телефон: (03722) 4-66-09.

Правління ВАТ «Чернівцігаз».

Правление акционерного общества «Донецкгоргаз» доводит до сведения всех акционеров, что 16 апреля 1998 года в 14 часов в помещении актового зала общества по адресу: 340055, Донецк, пр. Театральный, 1 созывается общее собрание акционеров.

Регистрация акционеров и их доверенных лиц будет проводиться с 9 до 13 час. по месту проведения собрания. Для участия в собрании необходимо иметь паспорт либо другой документ, удостоверяющий личность.

ПОВЕСТКА ДНЯ

1. Утверждение отчета (баланса) о работе АО «Донецкгоргаз» за 1997 год.
2. Распределение прибыли.
3. Увеличение размера уставного фонда.
4. Внесение изменений и дополнений в устав.

ДОПОЛНИТЕЛЬНО СООБЩАЕМ:

1. Мотив увеличения уставного фонда — индексация балансовой стоимости основных фондов.
2. Способ увеличения — увеличение номинальной стоимости акций.
3. Минимальный размер увеличения 32501900,9 гривни.
4. Проект изменений к уставу общества, связанных с увеличением уставного фонда:

Пункт 5.1. Уставный фонд АО составляет 32599700 грн.

Пункт 5.2. Уставный фонд поделен на 93142 шт. простых именных акций номинальной стоимостью 350 грн. каждая.

Пункт 7.3.1. Резервный фонд АО устанавливается в размере 8 149 925 грн., что составляет 25 процентов уставного фонда АО.

5. Новая номинальная стоимость акций составит 350 грн. каждая.
6. Акции нового выпуска размещаются среди акционеров путем обмена на акции предыдущего выпуска в том же количестве. Срок обмена не ограничивается. При новом выпуске акций акционеры имеют следующие права:

— участвовать в управлении делами общества в порядке, определенном уставом общества;

— получать часть прибыли в форме дивидендов;

— свободно распоряжаться принадлежащими им акциями.

Правление АО «Донецгоргаз».

09.04.98 г. в 13 час. 30 мин. в актовом зале ЗАО «Харьковская автобаза № 2» по адресу: Харьков, пр. 50-летия СССР, 147, состоится общее собрание акционеров ЗАО.

Повестка дня:

1. Отчет правления о деятельности общества в 1997 году, заключение ревизионной комиссии и наблюдательного совета.
2. Утверждение годовых результатов деятельности общества, заключение ревизионной комиссии и наблюдательного совета.
3. Утверждение размера отчислений от прибыли на выплату дивидендов.
4. Внесение изменений в учредительные документы.
5. Разное.

Начало регистрации участников собрания в 10 часов.

Телефон для справок 97-70-44.

Правление ЗАО «Харьковская автобаза № 2».

Народний календар

4 БЕРЕЗНЯ — Казимира. Цього дня, як правило, нестійка погода. Якщо день видасться гарний, то на картоплю буде урожай.

6 БЕРЕЗНЯ — Тимоша, Хоми, Весногрія. У давнину казали: «Прийде Хома, то не страшна й зима». Вважалося, що цього дня весна вже прийшла до дверей. «На Весногрія і старцеві надія».

Прикмети березня:

❀ Птахи в'ють гнізда на сонячній стороні — на холодне літо.

❀ Качки прилетять гладкі і вгодовані — весна буде довга й холодна.

❀ Ранній приліт жайворонків та граків — на теплу весну.

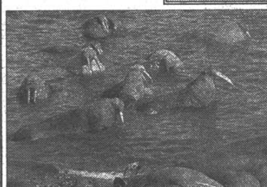
❀ Якщо граки прилетіли прямо на гнізда — буде рання весна.

❀ Якщо граки прилетіли до середини березня — літо буде мокре, а сніг зійде рано.

❀ Чайка з'явилася — незабаром крига скресне.

❀ Ворони купаються ранньої весни — на тепло.

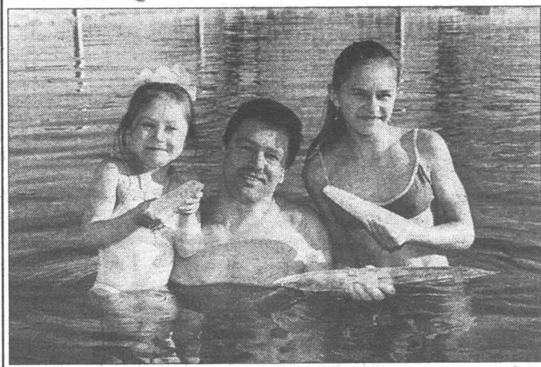
Фото з конверта

Тут ще водяться моржі

«Моржує» Сергій Зеленецький разом з доньками —Оленкою і Тетянкою. Тільки не в Чукотському морі, а у ставку в своєму рідному Узині, що на Київщині. Його двадцятирічному «моржівському» стажу можна позаздрити. Це не єдине його захоплення, він — майстер спорту з багатоборства, за плечима 120 стрибків з парашутом. А ще — віце-президент міжнародної асоціації марафонського зимового плавання. І просто — майор української міліції.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО.

Астрологічний прогноз

на 2 — 8 березня

ОВЕН. Будете активними помічниками своїм друзям. Ваші почуття, пристрасті та захоплення можуть змінитися наприкінці тижня. У середу, четвер і п'ятницю перевіряйте інформацію. Не поспішайте укладати угоду, не змінюйте місце роботи. У понеділок і суботу на вас чекають гарні новини і несподіваний поворот у справах.

ТЕЛЕЦЬ. Рішення і вчинки вашого керівництва будуть несподіваними. Непоганий час для невеликих змін у роботі та для особистих справ. У середу і п'ятницю можна познайомитися і мати надію на когось. Можливі конфлікти з сусідами. Будьте обережними у дорозі.

БЛИЗНЯТА. Ви будете дуже активними і серед нових людей. Відбудете в приємну поїздку, з'являться нові партнери і друзі. Отримаєте прибуток завдяки поїздці.

РАК. Навряд чи вам доведеться розв`язувати термінові проблеми і справи. Найімовірніше, все піде самопливом і залишиться як і раніше. Але може змінитися в кращий бік щось в особистих і фінансових відносинах. Не забувайте про потреби близьких людей.

ЛЕВ. Приємно активізується сфера міжособистісних відносин. В інших сферах будете мати справу з енергійними і ввічливими людьми. Співробітництво з ними буде корисним. У середу і п'ятницю ваш план не реалізується, а надії не здійсняться.

ДІВА. Режим дня визначатиметься постійними приємними переміщеннями. Можливо, знайдете для себе новий маршрут, більш зручне робоче місце чи колектив, де буде однакова кількість жінок та чоловіків. Під добрим впливом відважитесь на далеку поїздку.

ТЕРЕЗИ. Цей тиждень — один з найсприятливіших періодів для того, щоб поновити почуття. Ви настільки чарівні і привабливі, що зможете самостійно вийти на потрібних людей. Можливо, знайдете нове кохання, познайомитесь з цікавими людьми.

СКОРПІОН. У роботі можете користуватися поліпшеними методами чи інструментами. Серед колег будете задавати тон, станете захисником і примирником. Не виключено, що візьметесь за розв`язання проблем своїх родичів чи колег.

СТРІЛЕЦЬ. Все, що відбуватиметься на цьому тижні, це поступова активізація вашого життя через особисті зустрічі, короткі поїздки і невеликі зміни. Діти і кохані піднесуть приємні сюрпризи. У середу і п'ятницю не розпочинайте важливі справи, не оформляйте операції, контракти.

КОЗЕРІГ. Рівний тиждень. Вам не обов'язково щось робити і посилено працювати, щоб поліпшити своє матеріальне становище і самопочуття. Все станеться саме собою. Сприятливий час для того, щоб оновити щось у домі та гардеробі. У середу і п'ятницю не оформляйте документів.

ВОДОЛІЙ. Ви будете позитивним прикладом для інших. Ваша подорож пройде в компанії приємних людей. Нарешті настане примирення з сусідами і родичами. З середи по п'ятницю не складайте жорстких планів.

РИБИ. Будете зайняті звичною для себе діяльністю — утішанням і витиранням чужих сліз. Ви краще, ніж будь-хто інший, розціните ситуацію. Ваші вороги несподівано стануть друзями. Але в середу і п'ятницю не з'ясовуйте стосунків.

Тест

Будьте собою

Відповівши на запитання пропонованого тесту, спробуйте розібратися, наскільки ви підвладні комплексові невдоволеності собою.

1. Чи мрієте ви народитися заново і почати життя з самого початку? («Так» — 4 бали, «ні» — 16).

2. Чи є у вас хобі? («Так» — 18, «ні» — 5).

3. Якщо у вас робота не ладиться, чи здатні ви сказати: «Таке може статися тільки зі мною»? («Так» —6, «ні» — 12).

4. Чи радієте ви, дізнавшись, що хтось вам заздрить? («Так» — 16, «ні» — 2).

5. Чи потерпає ваше самолюбство, коли хто-небудь відгукується про вас як про нудну, несимпатичну людину? («Так» — 3, «ні» — 13).

6. Чи втішаєтеся ви, дізнавшись, що з вашим знайомим сталися такі самі неприємності, як і з вами? («Так» — 18, «ні» — 5).

7. Чи переживаєте ви, дізнавшись, що якась справа йде значно краще без вашої участі? («Так» — 2, «ні» —16).

8. Чи часто до вас приходить бажання виграти велику суму в лотерею або спортлото? («Так» — 4, «ні» —20).

9. Чи частішає ваш пульс, коли ви дізнаєтеся про те, що ваші родичі або друзі зробили дорогу покупку? («Так» — 1, «ні» — 12).

10. Чи любите ви висловлюватися у присутності слухачів? («Так» — 16, «ні» — 3).

Підрахуйте кількість набраних вами очок.

Понад 120 очок: ви надміру задоволені собою, вам не вистачає здорової самокритики, здатності до реальної самооцінки. Спробуйте тверезо оцінити цю обставину і розібратися в собі з допомогою друзів та близьких.

60—120 очок: ви достатньою мірою впевнені в своїх силах, проте повністю позбавлені самозадоволення та самозакоханості.

Менш як 60 очок: ви собі не подобаєтесь. Візьміть себе в руки і наберіться впевненості. Озирніться навколо і порозмірковуйте — не виключено, що ви себе просто недооцінюєте.

Запитання по суті

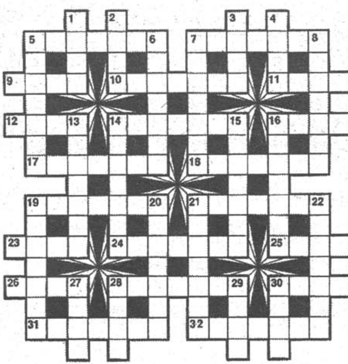
Вам які зуби: золоті, кам'яні чи акулячі?

Цікаво, коли люди навчилися лікувати і протезувати зуби?

Неоніла КРУТЬ.
Хмельницький.

Штучні зуби, виготовлені зі слонової кістки або зубів акули, були виявлені у місцях поселень давньоіндійських племен, а в стародавніх Китаї, Греції у місцях поховань археологи знайшли золоті мости. Кілька років тому під час археологічних розкопок у Єгипті було знайдено з'єднані між собою золотою дротиною зуби людини. За підрахунками, їм близько 4500 років. Цікава традиція була в африканців: вони виривали абсолютно здорові зуби, а на їх місце вставляли ритуальні предмети з дорогоцінного каміння і металів.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Гетьманська столиця. 7. Народна казка. 9. Бог — символ дволикості. 10. Жанр драматичного твору. 11. Предмет розмови, судження. 12. Кут між курсами до двох точок горизонту. 14. Співак з відомого тріо. 16. Бойова машина. 17. Відомий поет-філософ, автор книг «Три перстені», «Зелена Євангелія». 18. Співак, котрий виїхав з України. 19. Антиісторична поема О. Пушкіна. 21. Автономія в Красноярському краї Росії. 23. Опуклий дах, купол. 24. Авіаконструктор. 25. Дошкільний заклад. 26. Княжий престол, влада. 28. Уламок дерева, судна, що плаває у воді. 30. Гарячка, суперечка, гвалт. 31. Рідне місто Христа. 32. Озеро в Канаді та США.

По вертикалі: 1. Поет, правозахисник. 2. Фокус, дотепна витівка. 3. Біблійний пророк. 4. Реалізація продукції. 5. Український музичний інструмент. 6. Діяч доби Хмельниччини, автор концепції Великого Князівства Руського. 7. Космонавт. 8. Короткий усний наказ. 13. Велика битва. 14. Штат у США. 15. Ініціатор бізнесу на мертвих душах. 16. Назва Бреста, коли він був у складі Київської Русі. 19. Козак-розвідник. 20. Перерва у виставі. 21. Відомий меценат з гетьманського роду. 22. Матроський танець. 27. Народна назва вербових кущів. 28. Перський цар, чиїм іменем називають перемогу, одержану дорогою ціною. 29. Риба. 30. Навальний вітер.

Відповіді до кросворда «Музика», надрукованого 21 лютого

По горизонталі: 6. Прима. 7. Орфей. 9. Квартет. 11. Квінта. 12. Турчак. 16. Леонтович. 18. Орлов. 19. Анонс. 20. Кароліна. 21. Ансамбль. 22. «Гаяне». 25. Атака. 27. Коломийки. 30. Кончак. 33. Гайдай. 34. Архілох. 35. Опера. 36. Алеко.

По вертикалі: 1. Аріета. 2. Канва. 3. Лібретто. 4. Ромео. 5. Мейтус. 8. Автор. 10. «Манон». 13. Мельников. 14. Симоненко. 15. Головня. 17. Анімато. 23. Авлос. 24. «Смерічка». 26. Кодай. 28. «Мазепа». 29. «Галька». 31. Орган. 32. Коган.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 256023.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311039.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0